

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

6 LISTOPAD / PROSINEC 2018
55. ROČNÍK
15 Kč

520 SVĚTEL PRO SOBOTKU

V předvečer 100. výročí vzniku samostatného československého státu v sobotu 27. října 2018 Sobotka připravila pietní akt u památníku padlých legionářů u místního hřbitova. Součástí pietní akce bylo slavnostní odhalení pamětní desky válečných obětí.

Československé legie je označení pro jednotky dobrovolnického zahraničního odboje Čechů a Slováků v době první světové války. Legie tvořili čeští a slovenští krajané žijící v zahraničí a bý-

valí vojáci rakousko–uherské armády, kteří uprchli z boje nebo byli zajati.

Dodnes smutnou dobu připomíná písnička o T. G. Masarykovi, který svolává muže do zbraně – „Masaryk nás svolává, rozkazy nám vydává.

Vstávejte, vy čeští legionáři, zlá vojna vám nastává.“

Žáci Základní školy v Sobotce se oslav zúčastnili nejenom osobně, ale krásným způsobem oslavili také 520.

výročí povýšení Sobotky na město. **Připravili 520 světél pro Sobotku.**

Za vydatné pomoci rodičů nasbírali 520 sklenic, do kterých byly umístěny svíčky. Cesta k památníku padlých a zemřelých tak byla ve slavnostní den lemována 520 rozsvícenými svíčkami. Těmito světly sobotečtí žáci vzdali hold městu Sobotka a obětem I. světové války, všem, kteří položili své životy, aby oni dnes mohli žít.

Ilona Jalovecká

Pomník obětí I. světové války v Sobotce – foto: R. Štaff

OBSAH

RADNICE INFORMUJE 3 – 6

Program na roky 2018–2022, návrh rozpočtu města	3
Slavnostní odhalení pomníku obětí I. světové války	3
Sázení Lípy svobody, Společenský večer	4
Proslov starosty Lubora Jenčka	4 – 6
Volby do zastupitelstva města Sobotky	6

KULTURNÍ TRADICE 7 – 10

Sobotečtí divadelníci vystoupili	7
Mimořádný úspěch soboteckého divadla	7 – 8
Jak jsme pracovali na vrabčácích	8 – 9
Nové varhany v Katedrále sv. Víta	9 – 10

ŠKOLNÍ STŘÍPKY 10 – 13

Sobotecká zastavení	10 – 11
Florbalové turnaje	11 – 13
Václav Šolc	14

KNIHOVNA 14

Do sobotecké knihovničky	14 – 15
Knižní novinky	15
Legionáři a první světová válka na Dolnobousovsku	16
Vážení čtenáři...	16
Šolcův statek v roce 2018	17
Lidi jsou fajn	18
„Uplakaný“ druhý ročník	19
Před 80 lety zemřel Karel Čapek	20
Jedinečnost krajiny zdejší	20 – 21

SPORTOVNÍ RUBRIKA 21

Tradiční memoriál v netradičním termínu	21
Drobná osobní vzpomínka na pana ředitele Josefa Fejřara	22

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ 23

Proč a kam – malé zamyšlení před velkými svátky	23
Dva dárky pro Sobotku	23 – 24
Kulturní kalendář	24 – 25
Blahopřejeme	25
Milí čtenáři...	25
Jubilea	25 – 26
Opustili nás navždy	26
Horolezecký kroužek	26
Advent v Sobotce	26

Studio Šrámkova domu – představení *My, vrabčáci* – foto: L. Blažejová

Městská knihovna F. Šrámka – křest knihy – Sobotecká lékárna – kmotři – J. Bábica,
J. Janatka, Z. Krámek – foto: P. Pospíšil

Společenský večer – výuka prvorepublikového tance – foto: L. Jenček ml.

RADNICE INFORMUJE

PROGRAM NA ROKY 2018-2022

Všechny tři strany, které letos kandidovaly v komunálních volbách, měly v programu obdobné priority a volební výsledek v podobě třetinového zastoupení v zastupitelstvu pro každou z nich je zárukou společného postupu v jejich prosazování. Na ustavujícím zasedání nového zastupitelstva I. II. bylo zvoleno nové vedení města, které děkuje za důvěru a dovoluje si zde velice stručně představit vizi toho, co by mělo být naplní nejbližších čtyř let.

Hned v příštím roce je to několikrát zmiňované dobudování **splaškové a dešťové kanalizace v Boleslavské ulici a v části náměstí Míru**, po kterém bude následovat kompletní **rekonstrukce Boleslavské ul.** od náměstí k MěÚ, která zahrne opravu chodníků, vozovky i vybudování nového parkoviště pod divadlem. Rovněž v roce 2019 bude dokončena kompletní oprava staré radnice (čp. 5) a v dalších letech budou opraveny interiéry sousedního rohového domu čp. 6. V nejbližších dvou letech dojde i k **dokončení rekonstrukce sportovního areálu**. Prioritou je i **zavedení vodovodů** do Kdanic v roce 2019 a do Lavic a Zajakur v následujících letech. V roce 2020 je počítáno s **opravou fasády budovy MěÚ**, která je v havarijním stavu. Počítá se s dokončením dlouho odkládané-

ho projektu **parkoviště před poštou** v Předměstské ul. a **opravy chodníku v Jičínské ulici**. Stěžejním úkolem bude zdárná realizace velké výzvy, kterou je **revitalizace zámku Humprecht**, což je akce v celkové finanční výši 47 mil. Kč, na kterou město získalo dotaci ve výši 90% z celkových nákladů a která bude trvat do roku 2022. A v neposlední řadě je více než potřebné připravit **projekt rekonstrukce náměstí Míru** do podoby, aby se cca za 5 let mohlo začít s realizací. Pokud se najde širší shoda nad podobou náměstí a odkráčíme během nastávajících 4 let veškeré projektové a povolovací kroky, považovali bychom to za úspěch. Samostatnou kapitolou je **iniciování vzniku ploch pro výstavbu** bytových nebo rodinných domů. Úkolů je tedy hodně a některé z nich určitě překročí mandát tohoto zastupitelstva. To však nezahálí a po prvním více jak tříhodinovém jednání na konci listopadu je zveřejněn návrh rozpočtu na rok 2019.

NÁVRH ROZPOČTU MĚSTA NA ROK 2019

Příjmy činí 61 730 000 Kč, výdaje 80 360 000 Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji (rozdíl k dofinancování z úspor minulých let) činí 18 630 000 Kč. Na tento „schodek“ je potřeba nahlížet tak, že příjmy jsou nastaveny vždy konzervativně a naopak do výdajů jsou zahrnu-

ty všechny akce, u kterých je reálný předpoklad jejich realizace. Zkušenost posledních let jednoznačně ukazuje, že v průběhu roku však některé z akcí tzv. odpadnou (komplikace s dokumentací, s povolením, problém vysoutěžít dobrého dodavatele atd). Na konci roku skončí rozpočet řádově vyrovnaný nebo jen s malých schodkem, který není nic špatného, pokud jeho důvodem je smysluplná investice. Město je finančně zdravé (bez úvěru a s dostatečnou rezervou). Návrh rozpočtu, respektive jeho schválení, bude hlavním programem **zasedání zastupitelstva dne 13. 12. od 18:00**. Návrh rozpočtu mimo povinných výdajů odráží i opravy majetku a investice. Mezi ty povinné výdaje patří např. svoz komunálního odpadu, úklid a údržba komunikací a chodníků, péče o zeleň, příspěvky na chod základní a mateřské školy, zajištění chodu městského úřadu, platby daní, dodávky vody, odvádění a čištění odpadních vod, fungování veřejného osvětlení atd. Podrobný návrh rozpočtu najdete na <http://www.sobotka.cz/rozpocet-a-hospodareni-mesta>

Vážení spoluobčané, milí Sobotáci, blíží se konec roku, proto Vám i Vaším blízkým přejeme klidné a šťastné Vánoce a pevné zdraví a hodně štěstí v roce 2019.

*Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místopředseda*

SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ POMNÍKU OBĚTÍ I. SVĚTOVÉ VÁLKY

V sobotu 27. 10. před hřbitovem vyvrcholily v Sobotce oslavy 100. výročí založení Československa slavnostním odhalením pomníku soboteckým vojákům – obětem I. světové války a nově i legionářům ze Sobotce. Město nechalo zhotovit nový pomník, který nahradil 2 původní desky z umělé pryskyřice na betonových pi-

lířích. Nový pomník se skládá rovněž ze dvou částí - nalevo jsou do kamenné desky vytesána jména vojáků původem ze Sobotky, kteří zahynuli v uniformě rakouské armády v letech 1914-1918 – tedy ta jména, která byla na obou původních deskách. Na pravé straně jsou pak nově jména šestnácti padlých legionářů ze Sobotce. Tím byl splacen dlouholetý dluh, který město ve vztahu ke své historii mělo a letošní 100. jubileum vzniku ČSR a konce I. svě-

tové války bylo více než vhodnou příležitostí. Spolu s novým památníkem doznalo podstatných změn i jeho okolí – zmizel starý kovový plot a nevzhledné informační tabule, prostor před památníkem byl vydlážděn a okolí nově oploceno. Celkové náklady na úpravu tohoto pietního místa činily 200 tisíc Kč. Samotné odhalení proběhlo za velice hojné účasti obyvatel města, projevy starosty a historika Karola Bílka si můžete přečíst níže.

SÁZENÍ LÍPY SVOBODY

Ve čtvrtek 25. 10. poté, co byla slavnostně otevřena naučná stezka městem, iniciovaná základní školou, byla v parku za městským úřadem vysazena Lípa svobody. Tímto aktem se město přihlásilo k tradici sázení lip republiky a symbolicky tak vzdalo hold 100. výročí založení Československa. Zároveň se hlásíme k demokratickému, prozápadnímu směřování naší země a připomínáme, že za demokracii je potřeba neustále bojovat.

SPOLEČENSKÝ VEČER VE STYLU PRVNÍ REPUBLIKY

Podzimní oslavy 100. výročí vzniku republiky se odehrály i v lehčím duchu – v pátek 19. 10. byl v sokolovně uspořádán Společenský večer ve stylu první republiky, na kterém zahrál Orchestr Jindřicha Bady. Stylové kostýmy, ná-

Sázení Lípy svobody v Sobotce – foto: L. Jenček ml.

herné ženy, důstojní pánové, jednoduše skvělá zábava. Výstava dobových fotografií ze Sobotce byla vítaným doplňkem. Někteří poznávali své příbuzné,

jiní s podivem sledovali, jak vypadala v té době třeba zrovna jejich ulice. Děkujeme všem, kteří fotografie poskytli.

Jan Janatka

**PROSLOV STAROSTY
LUBORA JENČKA
U PŘÍLEŽITOSTI ODHALENÍ
POMNÍKŮ OBĚTÍ
I. SVĚTOVÉ VÁLKY**

Vítám Vás, vážení občané, na dnešním symbolickém odhalení pomníku obětí I. světové války a pomníku padlých legionářů.Je pro mě milým překvapením, že se tu scházíme v takovém počtu.

Dovolte mi na úvod krátkou řeč. Nebudu se v ní pouštět do historie, tu přenechám historikovi Karolovi Bílkovi – člověku daleko povolanějšímu. Chtěl bych Vám poděkovat, že jste si našli čas na symbolický projev úcty a vděku těm, kteří vlastním životem napomohli tomu, že dodnes smíme mluvit vlastní krásnou řečí a jsme svěbytným národem. Za jmény zde napsanými se skrývají jednotlivé pohnuté osudy nejen těch konkrétních lidí, ale i jejich rodin. Jsme jim za mnoho vděční a je třeba si to připomínat, protože jestli si lidé něčeho váží nedostatečně, tak je to svoboda.

Vypůjčím si repliku z pořadu, který se odehrál včera v podvečer na Humprechtu. Šlo tam o situaci, kdy jeden poslanec vztekle tloukl botou do stolu při jednání parlamentu a vykřikoval

při tom, jak jezdí do Sovětského svazu školiti se o tom, jak s demokratickým zřízením zatočit. Bohužel ho nikdo nebral vážně – nebyl to přítom, dámy a pánové, nikdo jiný než Klement Gottwald. Jaké to mělo v dalších dekádách důsledky, všichni víme. ... Je to taková zvláštní věc. Jakmile se podaří národu dobrat se svobody – a to vůbec ne jednoduchou cestou, velmi rychle ji začne brát jako samozřejmost, a to je chyba, kterou opakujeme stále dokola. Nelze samozřejmě srovnávat nesrovnatelné. Nicméně i dnes občas dochází k tomu, že někteří (myšleno symbolicky) „tloučou botou do stolu“ a my to zcela pomíjíme a dokonce jim skoro polovina národa tleská. Prosím, podívejme se občas do historie a zkoušejme mluvit o starých zkušenostech s lidmi, kteří se ohlížet odmítají.... Zasloužíme si přece mít na hradě zase prezidenta.

Prosím, nedopouštějme se ale současně nekritického adorování období první republiky. Sám k tomu občas sklouznu. Po nastudování dobových komentářů bych řekl, že jsme v průměru byli vlastně dost podobní. Takové to pletichaření, pŕutky a nepřejícnost byly v lidech i tenkrát. V tom se tehdejší lidé

od dnešních tak moc nelišili. Přestože jsem pravicově vyhraněný, tak je třeba uznat, že sociální nerovnost mezi obyvatelstvem byla daleko větší než dnes Čím se ale tato doba vyjímalala, byl nepopíratelně její duch. Nebudu opakovat všeobecně známé věci o tom, co se všechno v Sobotce za dvacetileté období I. republiky postavilo. Mám teď na mysli jiné věci. Nebylo například výjimečné, že běžní lidé se skládali rodnými šperky na státní poklad v rámci probíhající sbírky. Umíte si představit cokoli podobného dnes?

Odhalení pomníku obětí I. sv. války, starosta města L. Jenček – foto: R. Štaff

Abych neskončil pesimisticky, tak já si leccos představit už umím. Ne snad v tom rozsahu, v jakém byla národní hrdost zakořeněna v lidech během 1. republiky. Spokojím se s jednou docela malou změnou, kterou kolem sebe vnímám poslední rok, možná dva. Tu a tam v našem okolí udělá někdo něco užitečného nebo hezkého, a přitom vůbec nemusel. Z posledních dnů bych poukázal například na naučnou stezku v Sobotce vybudovanou základní školou čistě za pomoci sponzorů (tedy bez jakéhokoli grantu) a především za velkého kusu práce, které odvedlo několik lidí kolem ředitelky školy Mgr. Knapové.

Před chvílí jsem měl možnost účastnit se slavnosti kolem sázení lípy svobody a svěcení zvoničky v Čálovicích. Na malé Čálovici byla účast lidí obrovská, bylo to velmi příjemně pojaté a nepotřebovali na to opět téměř žádnou vnější pomoc. Jsou to jen malé střípky. Vidím v nich ale naději, že si lidé kolem sebe nejsou navzájem lhostejní. Tedy, že se vnímají a jsou schopni spolu něco tvořit. Není to euforie 1. republiky, to ani nemůže, ale je strašně příjemné to sledovat.

Děkuji za pozornost.

PROSLOV HISTORIKA KAROLA BÍLKA U PŘÍLEŽITOSTI ODHALENÍ POMNÍKŮ OBĚTÍ I. SVĚTOVÉ VÁLKY

Vážené dámy, vážení pánové, milé děti,

letošní „osmičkový“ rok přináší naší vlasti mnoho významných „kulatých“ výročí, mezi nimi i to nejvýznamnější, 100. výročí vzniku ČSR 28. října 1918.

Všechny akce, které k němu byly u nás připraveny, přinesly návštěvníkům mnoho nových poznatků a trvale obohatily i město např. o naučnou stezku, kterou Sobotce připravily a darovaly děti z místní školy.

Vzpomínky byly věnovány nejen vzniku republiky, ale i těm čtyřem válečným létům, které předcházely a přinesly tolik utrpení všemu lidu. Zpravují nás o něm hlavně zápisy obecních kronik

jednotlivých vesnic. Nacházíme v nich jména občanů, kteří postupně narukovali do války; leckde to byla třetina mužů. Třeba jen z malé vesničky Spyšové odešlo do pole 26 mužů – a z nich 8 padlo. Další vojáci ze Sobotky a okolí byli zajati a mnozí vstoupili do zahraničních legií, aby bojovali za samostatnost našeho státu. Těch napočítal pan František Staška ve své knížce *Legionáři ze Sobotceka 175*.

Po válce se padlým a zemřelým vojákům stavěly pomníky a odhalovaly pamětní desky. Na Sobotceku nejprve v Markvarticích, pak v Nepřívěci, na Rytířově Lhotě, v Oseku, na Samšině, ve Skuřině, na Mladějově, v Příchvoji atd.

Památník vznikl i v Sobotce a stal se krásným rozmnožením památek města – a musím upřesnit – nejen města, ale i celého Sobotceka. Měl trochu delší a zajímavou historii.

Je to památník padlých z první světové války, který dnes odhalujeme. Opět musím upřesnit: znovuodhalujeme. Měl od počátku dvě součásti.

Nejprve byla 20. června 1937 odhalena bronzová pamětní deska 13 padlým legionářům ze soboteckého okresu na budově kdysi okresního domu, nyní zdravotního střediska. Byli to padlí v bojích i zemřelí v lazaretech či na dlouhé cestě domů.

Po roce, 14. srpna 1938, byl odhalen pomník padlým z 1. světové války podle návrhu stavitele Jana Laciny. Stál vedle dnešního zdravotního střediska na mís-

tě, kde vznikla přístavba mateřské školy a školní jídelny. Byl to betonový kvádr zakončený nahoře pískovcovou mísou pro řecký oheň. Na čelní stěnu byla přenesena legionářská deska, po stranách byly připevněny dvě desky se jmény 38 obětí první světové války ze Sobotky.

Další osudy pomníku byly smutné: nejprve za německé okupace měla být odstraněna legionářská deska. Po válce se zde krátce konaly oslavy vzniku republiky za účasti posledních žijících legionářů ze Sobotky, kteří drživali v uniformách čestnou stráž. My starší pamatujeme cestáře pana Jirků, hodináře pana Holmana nebo pana Černého.

Podzimní říjnové slavnostní průvody se pak měnily na lampionové listopadové, které směřovaly k památníku rudoarmějců u hřbitova, až ustaly zcela. Památník u školky zanikl a sochař Václav Hlavatý ho nahradil památníkem na tomto místě u hřbitova. Ovšem k ostudě města nedošlo více jak sedmdesát let k obnově legionářské desky. Až teprve městské zastupitelstvo z let 2014-2018 se postavilo k této záležitosti, jak se říká, čelem – a výsledkem je, že důstojný a úplný nový památník padlým ze Sobotky a okolí můžeme dnes odhalit. Desky jsou nyní dvě, obě nové. Na jedné nacházíme nezměněný počet 38 vojáků ze Sobotky, padlých v rakouskouherské armádě, na druhé jsou jména legionářů z celého Sobotceka, když

Odhalení pomníku obětí 1. sv. války – K. Bílek a L. Jenček – foto: R. Štaff

k 13 jménům známým z původní desky a z brožurky Jaroslava Bošiny *Padlým legionářům ze Sobotecka* přibyla ještě 3 jména, objevená zásluhou bádání pana Františka Stašky. Připomeňme si, že

jednomu z legionářů, panu Josefu Vaňkovi, byla před několika týdny odhalena pamětní deska i v rodném Dobšíně.

Starejme se tedy o tento památník i o další památné hroby pečlivě a s ná-

ležitou úctou a přejme si vroucně, aby byl trvalý mír, aby již žádné další památníky padlých ve válkách neměly důvod vznikat.

Karol Bílek

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA MĚSTA SOBOTKY 2018

Ve volbách do Zastupitelstva města Sobotka, které se konaly ve dnech 5. a 6. 10. 2018, kandidovaly 3 volební strany. V pořadí, jak bylo vylosováno registračním úřadem, to byly: politická strana KDU-ČSL s 15 kandidáty, sdružení nezávislých kandidátů a politického hnutí STAN pod názvem Živá Sobotka s 15 kandidáty a politická strana TOP 09 také s 15 kandidáty. Celkem tedy kandidovalo 45 občanů, ze kterých bylo voleno 15 členů zastupitelstva. Dle zápisu o výsledku voleb do zastupitelstva města bylo podle výsledků převzatých od obou okrskových volební komisí a sumarizovaných zjištěno:

Celkový počet osob zapsaných ve výpisech ze seznamu voličů a jejich dodatků 1865

Celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky 846

Pro zajímavost – volební účast byla 45,36%

Celkový počet odevzdaných úředních obálek 846

Celkový počet platných hlasů 10 897

z toho nejvíc hlasů získala TOP 09 3 881, což je 35,61%, dále KDU-ČSL 3 592 hlasů, což je 32,96% a třetí v pořadí Živá Sobotka s počtem 3 424 hlasů, což je 31,42%.

Jednotlivé volební strany si rozdělily mandáty následovně:

	Věk	Poř. na HL	Počet hlasů
KDU – ČSL – 5 mandátů			
1. Jan Jirásek	47	1.	461
2. Jana Knapová	54	2.	448
3. Stanislav Tlášek	68	15.	301
4. Jana Sedmidubská	38	5.	285
5. Lucie Turynová	45	3.	154

Živá Sobotka – 5 mandátů

1. Jan Janatka	42	1.	449
2. Zdeňka Badová	39	2.	423
3. Jiří Kolda	40	3.	343
4. Marta Kunstová	46	7.	279
5. Barbora Špicarová Stašková	39	10.	278

TOP 09 – 5 mandátů

1. Lubor Jenček	42	1.	462
2. Luboš Patka	44	2.	358
3. Monika Havelková	51	5.	350
4. Pavel Lupínek	50	4.	317
5. Milan Tomsa	55	12.	284

Nově zvolení zastupitelé města. Zleva – J. Jirásek, P. Lupínek, J. Janatka, J. Kolda, M. Tomsa, L. Patka, S. Tlášek, L. Jenček; spodní řada zleva – Z. Badová, M. Havelková, M. Kunstová, J. Sedmidubská, J. Knapová, B. Špicarová Stašková, L. Turynová – foto: J. Tomsa

Ustavující zasedání nově zvoleného zastupitelstva se konalo dne 1. 11. 2018 ve velkém sále spořitelny v Sobotce. Po vyslechnutí zprávy o výsledku voleb složili nově zvolení členové zastupitelstva zákonem předepsaný slib a usnesli se, že volba starosty, místostarosty, dalších členů rady a předsedů výborů proběhne tajným hlasováním. Dále bylo rozhodnuto, že starosta i místostarosta budou vykonávat funkce jako uvolnění členové zastupitelstva. Na starostu města byl jako jediný kandidát navržen a následně 14 platných hlasů získal dosavadní starosta Ing. Lubor Jenček. Na místostarostu byl jako jediný kandidát navržen a následně 14 platných hlasů získal dosavadní místostarosta Bc. Jan Janatka. Na funkce dalších tří členů rady města byli navrženi 4 kandidáti, z nichž Ing. Jan Jirásek získal 15 platných hlasů a Mgr. Jana Knapová a Bc. Luboš Patka získali shodně 10 platných hlasů. Předsedou finančního výboru byl zvolen Ing. Jiří Kolda a předsedkyní kontrolního výboru Mgr. Zdeňka Badová.

Závěrem ustavujícího zasedání byli pověřeni funkcí odávajícího Mgr. Zdeňka Badová, MUDr. Monika Havelková, Ing. Jan Jirásek, Mgr. Jana Knapová, Ing. Jiří Kolda, Marta Kunstová a Barbora Špicarová Stašková, M.A. JŠ

volební období 2018-2022

	starosta	místostarosta
LIBOŠOVICE	Vít Svoboda	Michal Taneček
MARKVARTICE	Hana Zörklerová	Ing. Romana Tomášů
MLADĚJOV	Petr Hornig	Miloslava Janatková
OHAŘICE	Eva Erbanová	Ladislav Veselý
OSEK	Ing. David Horák	Roman Bárta
SAMŠINA	Jiří Knížek	Josef Krupička
SOBOTKA	Ing. Lubor Jenček	Bc. Jan Janatka
ZÁMOSTÍ - BLATA	Zdeněk Konečný	Květoslava Ederová

KULTURNÍ TRADICE

SOBOTEČTÍ DIVADELNÍCI VYSTOUPILI

Sobotecký ochotnický divadelní spolek, jedno z oddělení Studia Šrámkova domu, se o víkendu 15. a 16. září po roce opět ukázal veřejnosti. V režii Lady Blažejové uvedli **Klid a mír venkova**. Jedná se o koláž tří prozaických textů britského spisovatele Sakiho, které L. Blažejová zadaptovala a propojila, aby vytvořily jeden celek. Děj se odehrává na anglickém venkově počátkem minulého století, kde má vše svůj řád, život plyne poklidným a pravidelným tempem. Co se však stane, když místním klid přeroste přes hlavu? V tu chvíli přichází na řadu léčba neklidem.

Britský spisovatel Saki psal povídky plné humoru. A tento suchý anglický humor 13 členů divadelního souboru dovedlo využít a velmi dobře ztvárnit. Divák nevěděl, zda má více obdivovat tajemníka fotbalové asociace (J. Jirásek), hejno kachniček s úžasnými pohyby, či obě majitelky kavárny (K. Jirásková, Z.

Zleva – O. Koldová, Z. Badová, L. Blažejová, K. Jirásková, P. P. Michalec, E. Kuželová, B. Špicarová Stašková, M. Čudová, E. Zahradníková – foto: J. Jirásek

Badová). A jak se děj posouval, diváky zaujal intrikán Clovis (P. Zahradník). Excelentní výkon v roli J. R. Huddleho předvedl Kamil Šisler. Nelze vyjmenovávat všechny role a jejich představitele,

ale všichni byli skvělí! Úspěch je z nemalé části dán zjevnou radostí ze hry, je vidět, jak pohyb na jevišti „herce“ baví. Za pozornost rovněž stály nápadité kostýmy.

M. S.

MIMOŘÁDNÝ ÚSPĚCH SOBOTECKÉHO DIVADLA

V Čechách je divadlo zvláštní fenomén, téměř každé menší město, ne-li vesnice, má svůj amatérský soubor složený z nadšených lidí toužících hrát divadlo. Většinou nezůstane jen u dospělých, mnohem více divadelních souborů je dětských – v kroužcích ZŠ, literárně-dramatických oborech ZUŠ a jiných organizacích.

Studio Šrámkova domu v Sobotce (SŠD) patří mezi početné dětské, studentské a krátce i dospělé divadelní soubory. Více než 50 let se řadí mezi špičky ve své kategorii, což se i letos potvrdilo. Jak píše ve svém hodnocení festivalu Dětská scéna 2018 Jaroslav Provazník z katedry výchovné dramatiky Divadelní fakulty AMU v Praze:

„Ve čtrnácti krajích po celé České republice bylo k vidění celkem 134 dětských

inscenací,“ (z toho lze usuzovat, že v okresních kolech jich mohlo být kolem 500, pozn. aut.), „z nichž 40 bylo natolik kvalitních, že je lektorské sbory doporučily k účasti na celostátní přehlídce.“ Samotné dpo-

ručení ještě neznamená účast, jelikož kapacity jsou omezené a na celostátní kolo do Svitav jedou jen ti nejlepší. Programová rada vybrala nakonec k účasti souborů 16. A sobotecký byl letos mezi

Studio Šrámkova Domu – představení – Čekání na paní učitelku Godotovou – foto: L. Blažejová

Představení – *My, vrabčáci*
foto: L. Blažejová

nimi! Tedy z 500 souborů být mezi 16 nejlepšími je velký úspěch. Již několik let po sobě SŠD skončilo na pomyslné stříbrné metě, tedy mezi doporučenými, které se z kapacitních či jiných důvodů na přehlídku nedostaly.

Jak dále píše Jaroslav Provazník: „Vést děti k tomu, aby alespoň zčásti vyzkoušely klasické realistické herectví, je to, čemu se říká výzva. (...) Dobrým příkladem, jak dětem pomoci k tvorbě postav a jak je vést k pravdivému jednání pohybem i slovem a k naplňování situací, byla sobotecká inscenace *My, vrabčáci*. Šťastná byla už dramaturgická volba: pro výhradně klučičí soubor vybrala Lada Blažejová několik epizod z vrabčího eposu či spíše série vrabčích příhod, které napsal bulharský spisovatel Jordan Radičkov, podle jehož knihy vytvořil v osmdesátých letech dramaturg Pavel Soukup. To podstatné pro úspěch inscenace spočívá v šikovné volbě jednoduchého, ale dobře fungujícího stylizačního klíče pro tvorbu postav vrabčáků: vrabci jsou charakterizováni rozčuchanými vlasy, mají plácačky na mouchy, které navíc slouží k speciálnímu vrabčímu rituálu, a jsou neustále v pohybu po celé

členité scéně, a dokonce i létají vzduchem – díky trampolíně. Takové metaforické zobrazování postav šlo naproti jak zvolené látce, tak klukům, kteří se svými vrabčáky i jejich příběhy zjevně bavili, a přitom se jim z té zábavné hry postupně rodilo vážné téma: co je to domov a jak je důležité vědomí toho, že někam patříme.“

Sobotecký soubor zaujal natolik porotu na celostátní přehlídce, že ve *Tvořivé dramatice*, v časopise o dramatické výchově, literatuře a divadle pro děti a mládež, vyšla dramaturgická úprava textu *My, vrabčáci* soboteckého souboru, jako jednoho z nejzajímavějších vystoupení této přehlídky. Knihu soubor pokřtí 15. prosince od 18 hodin v městském divadle na vánočním představení s názvem *...hru v srdci zvonkovou*.

SŠD pracuje každý pátek v městském divadle, kde se nyní scházejí tři dětské, jeden studentský a jeden dospělý soubor. Kromě chlapecké skupiny stojí za zmínku práce i všech čtyř zbývajících.

Sdružení kamarádů a přátel Evy Zahradníkové, které působí pod hlavičkou SŠD již čtvrtý rok, letos uvedlo divadelní inscenaci *Klid a mír venkova*. Je to autorská adaptace tří povídek anglického spisovatele Hektora Hugh Munroa (uměleckým jménem Saki). Toto celovečerní představení bude reprizováno v Sobotce 22. února 2019.

Studentská skupina SŠD letos zazářila v několika poetických pořadech při Šrámkově Sobotce. Nebo v inscenaci *Vyznání jizdenkovitosti* na motivy povídky Ivana Vyskočila, se kterou se zúčastnila krajské divadelní přehlídky Audimafor. Letos připravuje scénické provedení kni-

hy Bohumila Hrabala Postřižiny. Na premiéru se můžete těšit po Vánocích.

V hradeckém Divadle Drak si zahrála i skupina holčiček, která vhodně doplnila čistě chlapeckou skupinu. Dívky debutovaly představením nazvaným *Částečně autorská inscenace získala na krajské přehlídce Čestné uznání za inspirativní rozvinutí námětu a byla i pozvána na přehlídku divadel při Národní dílně dramatické výchovy ve škole společně s inscenací *My, vrabčáci*.*

Nejmladší děti to mají samozřejmě těžké v konkurenci již zkušenějších divadelních skupin, jelikož dětské divadlo se nedělí na kategorie, do 15 let soutěží všichni společně. Loni si zahrály *Nezbedníky a nezbednice*, kde uplatnily svůj přirozený temperament. V letošním roce si děti vybraly adaptaci humorné povídky s názvem *Brečtivá Berta*. Nejmladším členům SŠD je 6 a více let, pro členství v souboru je důležité umět číst. Pokud tedy máte doma šikovné dítě, které chce hrát divadlo, klidně ho v pátek přiveďte. Talent není třeba prokazovat, stačí nadšení a řeč bez vad.

Nejbližší akce, kde můžete děti ze souboru vidět, je adventní čtení v knihovně v pátek 7. prosince od 17 hodin nebo na vánočním představení SŠD *...hru v srdci zvonkovou* 15. prosince v městském divadle, kde uvedou v premiéře tři nové dětské divadelní inscenace letošní sezony. Představení budou reprizována 17. prosince dopoledne pro základní školu.

Jste srdečně zváni do divadla.

Lada Blažejová

JAK JSME PRACOVALI NA VRABČÁČÍCH

Text Pavla Soukupa *My, vrabčáci* jsem objevila náhodou a byla jsem nadšená, jelikož v mé představě přesně odpovídal věku mého klučičího souboru (8 chlapců 9–13 let). Pracují spolu v tomto složení již 3 roky a žádnou slečnu mezi sebou nechtějí. Byla to výzva společně budovat čistě činoherní inscenaci, kdy je téměř po celou dobu na scéně osm postav, každá se specifickým charakterem. Když jsme si poprvé společně přečetli

původní text, kluci byli nadšeni. Zároveň se objevilo pár ALE, které jsme museli vyřešit.

První bylo obsazení. V původním textu k pěti domácím vrabčům přichází na návštěvu Smradovranka (stračí holka) a dva cizí vrabčáci (Džiff a Mittitak). Naše chlapecká skupina nechtěla ani slyšet o tom, že by s nimi zkoušela nějaká holka, i když jsme jich v zásobě v souboru měli dost. Museli jsme tedy

vyřešit, jak tuto ženskou postavu (i s jejím ženským nadhledem) převést na dva zbývajících vrabce tak, aby to neubralo dynamičnosti a zároveň měli jasný charakter. V původním textu dva doprovázející vrabci tvoří kompaktní trio společně se Smradovrankou a přinášejí kus toho „velkého“ moderního světa do malého zapadlého vrabčího hnízda na venkově. Toto vše a jakési chlapáctví a světovost převzala postava Mittitaka, která v tex-

tu nebyla tolik exponována, a jeho obdivovatele a vychytrálka Džiffa. Zároveň jsem se snažila i posílit postavu Čirra, která se rozhodne cestovat na Měsíc bez zdánlivé příčiny. V našem podání je to kluk, kterého baví fyzika a vede svůj utajený výzkum, dokud nepřijde čas ho zveřejnit. Připsali jsme první scénu s Ciolkovského rovníci, která postavě pomáhá vybudovat oblouk táhnoucí se až k závěru inscenace. A z pěti původních obyvatel hnízda se stalo šest, každý si vymyslel svůj charakter, který zapadal do celku a byl jedinečný (spáč, vtipálek, sportovec, ...). Vašnosta (nejstarší chlapec), válečný invalida, je všem nejstarším bratrem a pevně drží celou komunitu. Dává pocit zázemí, rodiny.

Další ALE byla vizuální stránka celé inscenace. Nechtěla jsem z kluků dělat zvířátka (vrabce) a kostymovat je se zobáčky a křídýlky. Již od začátku zkoušení jsem měla jasnou představu, že postačí načepýřené čupřiny na hlavě tedy vrabčí hnízdo, ale jak budou lovit? V rámci improvizací jsme zkoušeli různé varianty s rekvizitou i bez. Měli jsme k dispozici trampolínu na jevišti a tu jsme chtěli

Impuls Hradec Králové, centrum na podporu uměleckých aktivit a Volné sdružení východočeských divadelníků na základě doporučení lektorského sboru postupového kola celostátní příhlásky Loukařská Chrástka a pláňské divadelníky, loukařských a recitačních souborů Dětská scéna

udělují cenu

Studiu Šrámkova domu v Sobotce

za kolektivní souhru a energii v inscenaci *My vrabčáci*

Hradec Králové, 11. listopadu 2018

Mgr. Josef Jan Kopecký, předseda

Bc. Martina Erbová, ředitelka

Udělená ocenění od Impulsu Hradce Králové, centra na podporu uměleckých aktivit

co možná nejvíc využít, přesto to stále bylo málo. Až těsně před premiérou přišel nápad s plácačkami na mouchy. – A v tu chvíli měli vrabčáci zbraň, kterou se mohli ohánět. Zavěšená u pasu jako by odjakživa patřila do klukovského světa společně s mečem. Mohli s ní útočit, lovit i bránit se, stala se součástí vrabčího života, rituálu, který se denně opakoval.

Impuls Hradec Králové, centrum na podporu uměleckých aktivit a Volné sdružení východočeských divadelníků na základě doporučení lektorského sboru postupového kola celostátní příhlásky Loukařská Chrástka a pláňské divadelníky, loukařských a recitačních souborů Dětská scéna

udělují čestné uznání

Studiu Šrámkova domu v Sobotce

za inspirativní rozvinutí námětu v inscenaci *Čekání na paní učitelku Godotovou*

Hradec Králové, 11. listopadu 2018

Mgr. Josef Jan Kopecký, předseda

Bc. Martina Erbová, ředitelka

Stůl s lavicemi nám posloužil nejen k lezení a akrobatickým honičkám společně s trampolínou, měl i vytvářet jakési zázemí a pocit domova. To bylo také jedno z témat, o kterém jsme chtěli hrát – touha někam patřit – mít svůj domov, zázemí. V této klučíci skupině toto téma velmi fungovalo, kamarádi spolu dlouhá léta, takže o tom teď „jenom“ zahrají.

Lada Blažejová

NOVÉ VARHANY V KATEDRÁLE SV. VÍTA

Plány na nový nástroj do katedrály sv. Víta spřádané od 20. let, byly velkolepé. Nástroj se měl stát ozdobou chrámu a dokonce i největším chrámovým nástrojem na světě. Velká očekávání však nemohla být naplněna, neboť nákladná dostavba chrámu a pořízení nezbytného vybavení interiéru katedrály vyčerpaly možnosti stavebníků. Bylo proto po delších jednáních rozhodnuto poříditi skromnější provizorní nástroj a postavení velkých varhan svěřit budoucím generacím. Varhany pak postavila v r. 1932 kutnohorská varhanářská firma Josefa Melzera. Myšlenka postavení nových varhan však nezanikla, ale opakovaně se vynořovala, aby byla v důsledku nepříznivých celospolečenských událostí let válečných i v důsledku poválečného ušpořádání odložena na časy příznivější. V současnosti slouží ve svatovítské katedrále k doprovodu bohoslužeb, ale

Žáci ZUŠ Sobotka – koncert k výročí 100 let republiky – foto: J. Podobský

i ke koncertům a k doprovodu slavnostních příležitostí provizorní nástroj z r. 1932. Tyto varhany jsou umístěny ve stíněných poměrech spodního patra boční tzv. Wohlmutovy kruchty v příčné lodi katedrály a neobsáhnou tak svým zvukem celý prostor katedrály.

Vznikl Nadační fond Svatovítské varhany a přispěly do něho již některé přední české podniky. Stále však není k dispozici celá suma, nutná k dokončení projektu. Je proto na nás, abychom v době, kdy se naší zemi nedaří vůbec špatně, potřebné prostředky zajisti-

li. Oněch cca 80 mil. Kč, které budou celkem potřeba, představuje sice obrovskou částku pro jednotlivce, ale není to rozhodující suma, pokud všichni, kterým jde o slávu a tradici českých zemí, spojíme své síly. (Vladimír Dlouhý, prezident Hospodářské komory).

„Je naším přáním, aby varhany navázaly na tradici českých nástrojů a tuto tradici dále obohatily o znalosti a zkušenosti z jiných zemí. Stavba velkých varhan ve Svatovítském chrámu znamená pro nás jedinečnou výzvu. Na velkou důvěru, se kterou jste nám tento úkol svěřili, chceme odpovědět naší profesionalitou, svými veškerými zkušenostmi, schopnostmi a uměním. Prosíme všechny církevní i civilní autority, architekty, domácí i zahraniční poradce, varhaníky i kolegy varhanáře o těsnou a harmonickou spolupráci. Naším společným cílem je vytvořit jedinečný umělecký nástroj. Dílo, které je hlasem současné doby, k radosti a povznesení současné

i generací budoucích.“ (Gerhard Grenzing, majitel španělské firmy Gerhard Grenzing S.A., která varhany staví).

Na varhany lze přispět:

1. Převodem svého finančního daru na běžný účet NF Svatovítské varhany:

**číslo účtu UniCredit Bank:
2109930876/2700**

Nezapomeňte prosím na bankovním převodu uvést seznam dárců a poděkovat za Váš dar. Pokud tak neučiníte, máme za to, že si přejete zůstat jako anonymní dárcé.

2. Adoptováním varhanní píšťaly.

Tímto darem můžete symbolicky podpořit konkrétní píšťalu, která se bude nacházet ve varhanním stroji. Každému dárci jako výraz poděkování zašleme symbolickou píšťalu s certifikátem.

3. Odesláním DMS

Na varhany je možné přispět odesláním dárcovské SMS v těchto tvarech:

DMS(mezera)NASEVARHANY(mezera)30

DMS(mezera)NASEVARHANY(mezera)60

DMS(mezera)NASEVARHANY(mezera)90

na číslo 87 777. Cena DMS je 30 nebo 60 nebo 90 Kč. Více na darcovskasms.cz.

JMÉNA VŠECH DÁRCŮ BUDOU ZAPSÁNA A ULOŽENA UVNITŘ VARHAN NA PAMĚŤ BUDOUCÍM GENERACÍM.

V těchto dnech je vybráno něco přes 71 milionů korun. S dětmi z sobotecké ZUŠ jsme se dohodli, že bychom si rádi adoptovali jednu z píšťal a přispěli tak na nové varhany. **Proto náš vánoční koncert, který se koná 18.12. v 17.00 v sále spořitelny, bude benefiční a výtěžek bude použit na nákup jedné píšťaly v hodnotě 2000 Kč.**

Pomůžete nám?

Petra Matoušková

ŠKOLNÍ STRÍPKY

SOBOTECKÁ ZASTAVENÍ

Na konci října si celá naše země připomněla významné výročí. My ze Sobotky však slavíme již od jara. V březnu jsme vzpomněli 125. výročí otevření naší školní budovy a v srpnu 520 let od povýšení Sobotky na město. A konečně 100 let republiky.

„Demokracie či res publica – věc veřejná nám umožňuje realizovat svůj vlastní sen, realizovat svou svobodu.“ S těmito slovy Mikuláše Mináře, vysokoškolského studenta, naprosto souhlasíme.

Za tuto svobodu zaplatila životem či strádáním celá řada známých i neznámých hrdinů i obyčejných lidí, na které bychom neměli nikdy zapomenout, a neměli bychom demokracii brát jako samozřejmost.

Měli bychom se zase vracet k převzatým hodnotám našich předků jako je láska, pravda, svoboda a humanita. A k tomu vést i naše děti. Nesmíme dovolit, aby tyto hodnoty zastínil konzum.

Žít svůj vlastní sen, ale žít ho i pro druhé, nemyslet pouze na sebe. Je důležité tyto principy vštěpovat i našim žákům.

Proto jsme se před třemi roky rozhodli, že v rámci celoškolských projektů „Soboteco – náš domov“ a „Soboteco v proměnách času“ navrhne a zrealizujeme nejenom pro potřebu školy, ale pro všechny obyvatele a návštěvníky Sobotky naučnou stezku městem, která

by přiblížila historii našich nejvýznamnějších pamětihodností.

Udělat tedy něco pro sebe i pro druhé. Vzniklo tak sedm panelů „Soboteckých zastavení“, které se nám podařilo slavnostně otevřít 25. 10. 2018 v „předvečer“ významného výročí.

Velmi cennou a nepostradatelnou pomocí byla odborná garance soboteckého rodáka, promováného historika Karola Bílka a paní učitelky Olgy Bičíštové, která provedla konečnou úpravu jednotlivých textů. Mapy k zastavením nám laskavě poskytl náš bývalý žák Bc. Lubor Jenček.

Na obsahu panelů se podíleli žáci 2. stupně pod vedením MgA. Adély Brabcové a Mgr. Martina Munzara. Panely vyrobila firma Urbania, s. r. o., z Ořechova u Brna, květinovou výsadbu zajistili manželé Řehákoví z Oseku a instalaci

provedli pracovníci technických služeb města. Celý projekt ve výši 125 000 Kč byl uhrazen ze sponzorských příspěvků oslovených firem i soukromníků.

Všem zainteresovaným dětem, vyučujícím, spolupracovníkům i sponzo-

rům patří naše velké a upřímné poděkování.

Dobrá věc se podařila a přáli bychom si, aby přinášela radost a poučení nám všem.

Mgr. Jana Knapová

FLORBALOVÉ TURNAJE

Okreskové kolo turnaje ve florbale – kategorie III

Ve čtvrtek 1. listopadu 2018 se v jičínské sportovní hale za účasti pěti týmů uskutečnilo okreskové kolo turnaje ve florbale v kategorii III (žáci 6. - 8. ročníku ZŠ). Náš výběr zde obhájil loňské vítězství, ale nutno podotknout, že většina loňského týmu se přesunula do vyšší věkové kategorie, a tak došlo k výrazné generační obměně. To se také projevilo během turnaje, neboť kluci působili nesehraně. Sice měli takřka ve všech zápasech územní převahu, ale střelecké příležitosti si vytvářeli složité. Když už si potom nějakou slibnou šanci vytvořili, tak ji většinou nedokázali proměnit. Řada střel navíc skončila na brankové konstrukci, a to nás stálo výraznější úspěch. V součtu výsledků tak kluci obsadili 3. místo a o jednu příčku jim unikl postup do okresního kola.

Přehled výsledků a umístění

Název školy	Výsledky					Skóre	Body	Umístění
	1.	2.	3.	4.	5.			
1. ZŠ Sobotka	x	1:1	1:3	3:1	0:1	5:6	3	3.
2. ZŠ Jičín, Železnická	1:1	x	0:4	2:4	3:2	6:11	3	4.
3. ZŠ Jičín, Poděbradova	3:1	4:0	x	3:0	2:2	12:3	7	1.
4. ZŠ Jičín, Husova	1:3	4:2	0:3	x	1:3	6:11	2	5.
5. ZŠ Jičín, 17. listopadu	1:0	2:3	2:2	3:1	x	8:6	5	2.

Naši školu reprezentovali: Petr Koťátko, Michal Nedvěd (oba 6. B), Matěj Matyáš (7. A), Karel Pažout, Martin Řezba, Adam Sucharda, Jan Souček, Jakub Šourek (všichni 7. B), Tomáš Kuchař, Filip Novák a Radek Průša (všichni 8. B).

Okresní kolo ČEPS FLORBAL CUPU 2018/2019 pro 1. stupeň ZŠ

Naši nejmladší florbalisté vybojovali poprvé postup do krajského kola!!!

Ve středu 7. listopadu 2018 se v hořické sportovní hale uskutečnilo okresní kolo florbalového turnaje pro žáky 1. stupně - ČEPS CUP 2018/2019. Náš výběr zde obhájil loňské druhé místo, které by klukům letos stačilo k postupu do krajského kola, což se žádnému našemu výběru v této soutěži dosud nepodařilo. A tak měli kluci o motivaci postaráno. Základní skupinu B zvládli výtečně, když porazili všechny své soupeře a postup do čtvrtfinále si zajistili z prvního místa. V něm vyzvali 4. celek skupiny A – ZŠ Na Daliborce Hořice, a po velmi dobrém výkonu jej porazili vysoko 5:0. Zbývalo k vysněnému postupu porazit v semifinále ZŠ Nová Paka, Husitská. Duel to byl plný pěkných akcí na obou stranách, ale naši kluci byli produktivnější v koncovce a zvítězili zcela zaslouženě v poměru 6:3. Finále se poté již nehrálo a na základě všech výsledků si kluci odvezli diplom za druhé místo, ale hlavně postup do krajského kola, které se uskuteční v lednu nebo únoru v Předměřicích nad Labem. Klukům gratuluji za týmový výkon a věřím, že i v krajském kole budou naši školu dobře reprezentovat.

Tabulka základní skupiny A

Název školy	Výsledky				Skóre	Body	Umístění
	1.	2.	3.	4.			
1. ZŠ Nová Paka, Komenského	x	4:4	5:4	2:8	11:16	4	3.
2. ZŠ Miletín	4:4	x	4:2	0:4	8:10	4	2.
3. ZŠ Na Daliborce Hořice	4:5	2:4	x	1:3	7:12	0	4.
4. ZŠ Cerekvice	8:2	4:0	3:1	x	15:3	9	1.

Tabulka základní skupiny B

Název školy	Výsledky				Skóre	Body	Umístění
	1.	2.	3.	4.			
1. ZŠ Sobotka	x	4:0	6:1	2:1	12:2	9	1.
2. ZŠ Nová Paka, Husitská	0:4	x	2:5	3:1	5:10	3	3.
3. Masarykova ZŠ Stará Paka	1:6	5:2	x	1:1	7:9	4	2.
4. ZŠ E. Štorchova Ostroměř	1:2	1:3	1:1	x	3:6	1	4.

Čtvrtfinále:

ZŠ Cerekvice - ZŠ E. Štorchova Ostroměř 9:3

ZŠ Sobotka - ZŠ Na Daliborce Hořice 5:0

ZŠ Miletín - ZŠ Nová Paka, Husitská 1:3

Masarykova ZŠ Stará Paka - ZŠ Nová Paka, Komenského 4:0

Semifinále:

ZŠ Cerekvice - Masarykova ZŠ Stará Paka 7:1

ZŠ Sobotka - ZŠ Nová Paka, Husitská 6:3

Naši školu reprezentovali: Lukáš Havránek, Dominik Jirků (oba 4. A), Danil Horák (4. B), Matěj Boček, Jaroslav Elebrant, Tomáš Jak (všichni 5. B), Lukáš Kudrna, Dominik Matyáš, Tomáš Rejzek a Hynek Táborský (všichni 5. B).

Střelci branek: Hynek Táborský - 7 branek, Matěj Boček - 5 branek, Dominik Jirků - 4 branky, Jaroslav Elebrant - 3 branky, Lukáš Havránek - 2 branky, Dominik Matyáš a Tomáš Rejzek - 1 branka.

Okrskové kolo turnaje ve florbale – kategorie IV

V pátek 9. listopadu 2018 se v jičínské sportovní hale uskutečnilo okrskové kolo Florbal cupu – kategorie IV (žáci 7. - 9. ročníku). Turnaje se zúčastnilo hned osm družstev, která byla rozdělena do dvou čtyřčlenných skupin, kde se všichni vzájemně utkali o dvě postupová místa do semifinále. Naši kluci zvládli boje ve skupině B s naprostým přehledem, když všechny tři své soupeře porazili jednoznačnými výsledky při celkovém skóre 17:1!

K postupu do dalšího kola zbývalo už jen vyřadit soupeře v semifinále turnaje - ZŠ Jičín, Železnická. Po loňské zkušenosti kluci přistupovali k zápasu zodpovědně a soustředili se především na pevnou obranu. Brzy po úvodu zápasu se nám podařilo jít do vedení, ale soupeř brzy srovnal. Náš tým měl i nadále více ze hry, a to vyústilo v další branku. Navýšit skóre a uklidnit tak celý tým se však nedařilo a v závěru utkání jsme se na chvilku dostali i pod tlak soupeře. Jednobrankové vedení jsme však nakonec udrželi a mohli společně slavit zcela zasloužené vítězství v turnaji a postup do okresního kola.

Nejlepšími střelci turnaje byli vyhlášeni hned dva žáci naší školy - Jiří Zmatlík (7 gólů) a Martin Grunt (4 góly).

Tabulka základní skupiny A

Název školy	Výsledky				Skóre	Body	Umístění
	1.	2.	3.	4.			
1. ZŠ Jičín, Poděbradova	x	3:0	2:0	2:0	7:0	6	1.
2. ZŠ Jičín, Železnická	0:3	x	3:1	2:0	5:4	4	2.
3. Lepařovo gymnázium Jičín	0:2	1:3	x	4:0	5:5	2	3.
4. ZŠ Bodláka a Pampelišky, Robousy	0:2	0:2	0:4	x	0:8	0	4.

Tabulka základní skupiny B

Název školy	Výsledky				Skóre	Body	Umístění
	1.	2.	3.	4.			
1. ZŠ Jičín, Husova	x	0:2	0:6	1:1	1:9	1	4.
2. ZŠ Jičín, 17. listopadu	2:0	x	1:7	1:0	4:7	4	2.
3. ZŠ Sobotka	6:0	7:1	x	4:0	17:1	6	1.
4. Masarykova ZŠ, Železnice	1:1	0:1	0:4	x	1:5	1	3.

Semifinále:

ZŠ Jičín, Poděbradova - ZŠ Jičín, 17. listopadu 3:0

ZŠ Sobotka - ZŠ Jičín, Železnická 2:1

Střelci branek: Jiří Zmatlík - 7, Martin Grunt - 4, Vojtěch Rejzek - 3, Adam Bárta, Lukáš Chrpa - 2, Mikuláš Borovička - 1.**Okresní kolo turnaje ve florbale – kategorie IV**

Ve čtvrtek 22. listopadu 2018 se v hořické sportovní hale uskutečnilo okresní kolo FLORBAL CUPU, do kterého postoupil náš výběr díky vítězství v okrskovém kole. Turnaje se zúčastnilo celkem sedm družstev, která byla rozdělena do dvou skupin. Naše družstvo bylo naložováno do skupiny B spolu se ZŠ Nová Paka, Komenského a ZŠ E. Štorcha Ostroměř. Po dvou těsných výhrách si kluci vybojovali postup do semifinále soutěže z prvního místa tabulky. V něm však narazili na velice technicky vyspělý celek ze ZŠ Jičín, Poděbradova. Vzájemný souboj to byl vyrovnaný. Soupeři se povedla první polovina zápasu, kdy se dostal do vedení 2:0, našemu celku se vydařila druhá polovina zápasu, kdy snížil na 2:1 a sahal po vyrovnání. I přes velkou bojovnost se to však již nepodařilo. Zklamání u kluků bylo obrovské, a to se projevilo i v zápase o 3. místo, ve kterém se kluci utkali se soupeřem ze skupiny – ZŠ Nová Paka, Komenského. V zápase jsme dvakrát šli do vedení, ale soupeř vždy dokázal na vedoucí branku odpovědět. Zápas tak skončil remízou 2:2 a o vítězi musely rozhodnout samostatné nájezdy. V nich byl úspěšnější soupeř, a na nás tak zbyla nepopulární bramborová medaile.

Tabulka základní skupiny A

Název školy	Výsledky				Skóre	Body	Umístění
	1.	2.	3.	4.			
1. ZŠ Hořice, Na Habru	x	2:0	1:0	2:2	4:2	6	1.
2. Gymnázium Nová Paka	0:2	x	1:1	4:0	5:3	4	3.
3. ZŠ Jičín, Poděbradova	0:1	1:1	x	6:0	7:2	4	2.
4. Gymnázium Hořice	2:1	0:4	0:6	x	2:11	3	4.

Tabulka základní skupiny B

Název školy	Výsledky			Skóre	Body	Umístění
	1.	2.	3.			
1. ZŠ Sobotka	x	1:0	2:1	3:1	6	1.
2. ZŠ Nová Paka, Komenského	0:1	x	3:0	3:1	3	2.
3. ZŠ E. Štorcha Ostroměř	1:2	0:3	x	1:5	0	3.

Semifinále:

ZŠ Sobotka - ZŠ Jičín, Poděbradova 1:2

ZŠ Hořice, Na Habru - ZŠ Nová Paka, Komenského 3:2 SN

o 5. místo: ZŠ E. Štorcha Ostroměř - Gymnázium Nová Paka 0:4

o 3. místo: ZŠ Nová Paka, Komenského - ZŠ Sobotka 3:2 SN

Finále: ZŠ Hořice, Na Habru - ZŠ Jičín, Poděbradova 2:4

Naši školu reprezentovali: Mikuláš Borovička, Martin Grunt, Adam Horčíčka, Michal Šaradín (všichni 8. A), Vojtěch Rejzek, Petr Souček (oba 8. B), Adam Bárta, Lukáš Chrpa, Ondřej Kalousek (oba 9. A), Adam Stránský, Jiří Volf, Jiří Zmatlík (všichni 9. B).

Nejlépeším střelcem týmu byl se čtyřmi vstřelenými brankami Martin Grunt.

Všem žákům děkuji za velmi dobrou reprezentaci školy a našim nejmladším florbalistům přeji hodně štěstí v krajském kole.

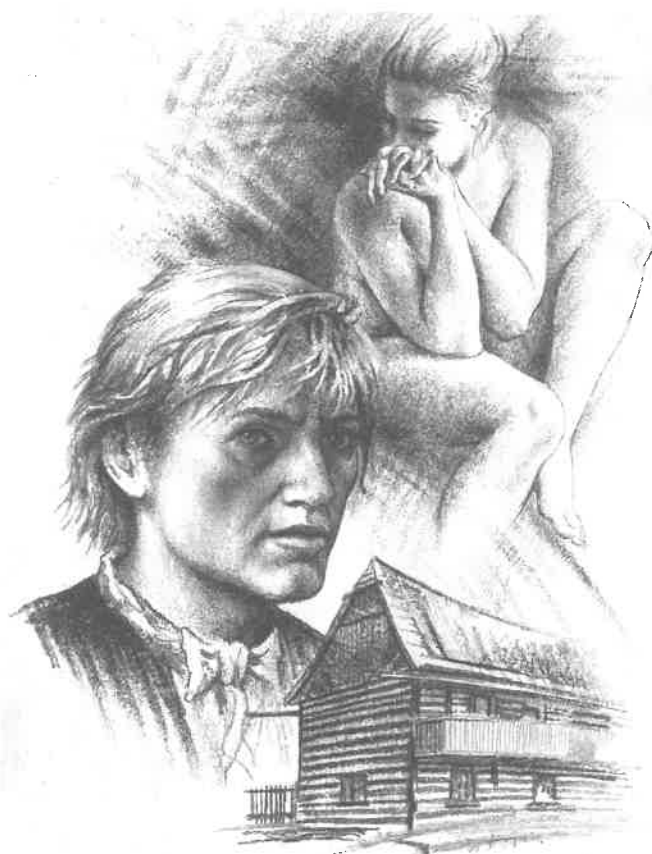

Radek Štaff, vedoucí florbalových týmů

VÁCLAV ŠOLC

* 23. 12. 1838 Předměstí čp. 3,
nyní Sobotka, Šolcova ul. čp. 133

180. výročí narození

Grafika z Triptychu pro Sobotku od P. Minky

Básník mladý a nešťastný. Básník marné touhy, stesku a snů o lásce. Básník rozbouraných i smířlivých nálad ztroskotanců. Básník romantických představ, tak trochu bohém. „Václav Šolc byl básníkem citu, a to citu hlubokého, ušlechtilého a pravdivého. Ať píše o vlasti, o lásce neb útrapách lidu, vždy píše ze srdce k srdci. Celá jeho poezie je věrným obrazem doby, v níž a z níž vyrostl a žil.“ To jsou slova, která napsal Ladislav Quis v úvodu 3. vydání jediné Šolcovy básnické sbírky Prvosenky. Verše jeho Prvosenek jsou stále živé, protože Primula veris rozkvétá každé jaro a naše chaloupky obdivujeme a milujeme stále – v básni i ve skutečnosti.

Primula veris

Překrásná doba, kdy po luzích vzkvítá primula veřis,
když jak jitřenka mladý máj uvítá primula veris;
napolo do snu, napůl v život roste jak srdce mladé,
první věnečky první láске splítá primula veris,
milostná touha jejím zvonkem chvěje, neznámá dosud,
a se skřivánkem k nebesům třepytá primula veris.
Hle, vstaly vlasti tuhým spánkem spjaté po dlouhé časy
a nad národem nový život svítá- primula veris;
i vzešel ruch omladlé, jarní slávy, světem provívá
a stokrát přejí srdce jemností – primula veris!
Poesie, jež prvně zavítalas do lidských stánků,
tys v dětském lidstva srdci poukrytá primula veris,
tebou vzbuzena moje píseň mladá – prvníčka lásky
vyrůstá v národě co porozvítá primula veris!

Ať nám všem Primula veris na jaře rozkvétá a zasněný básník Václav Šolc zůstane v srdci.

Pavčina Havlová

KNIHOVNA

OTEVÍRACÍ DOBA MĚSTSKÉ KNIHOVNY FRÁNI ŠRÁMKA O VÁNOCÍCH

Před vánočními svátky bude knihovna otevřena až do pátku 21. prosince v běžné výpůjční době. V novém roce se pak otevře pro své čtenáře ve čtvrtek 3. ledna 2019, nezapomeňte se tedy knížkami včas předzásobit.

Přeji vám všem klidné a pohodové prožití adventního času a Vánoc s knihou v ruce a v novém roce všem jen to dobré. Na shledanou v knihovně.

Magdaléna Šrůtová

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Jan Hrdina: Relikvie, odpustky, poutní odznaky. Čtyři kapitoly z náboženského života lucembur-

ské Prahy. Scriptorium a Národní památkový ústav Praha 2018, 192 s. ISBN 978-80-88013-44-0. Významná mo-

nografie mladého historika a archiváře, který rodovými kořeny pochází z Dobšic. Po mnohaletém studiu našich i zahraničních pozdněstředověkých pramenů (mj. ve Vatikánu, v Německu,

v Polsku) zpracoval autor dosud opomíjenou oblast našich náboženských dějin. Dílo je doprovázeno mnoha fotografiemi, reprodukcemi; zajímavé jsou i mapky a plány (Martina Hrdinová, Tomáš Rataj). Na knihu se zájmem čekala odborná veřejnost na základě autorových předchozích studií v odborných časopisech a sbornících.

Miloslav Jágr: Kluk s křídly. Albatros Praha 2017, nestr., ISBN 978-80-00-04848-2. K 90. výročí narození a 20. výročí úmrtí Miloslava Jágra vydalo „jeho“ nakladatelství Albatros v novém vydání autorovu půvabnou vzpomínkovou knížku na dětství v rodných Semilech. Text doprovázejí Jágrovy kresby, mezi nimiž najdeme i Humprecht, Trosky, Semtinskou lípu, Kost atd. Knížka je určena dětem od 4 let.

Václav Žmolík: Po Česku III. Místa s příběhy. Radioservis Praha 2018, 205 s. ISBN 978-80-87530-96-2. S mnoha barevnými fotografiemi vychází již třetí svazek reportáží rozhlasového redaktora a zároveň hubojedského chalupáře Václava Žmolíka z jeho cest za zajímavostmi naší vlasti. Tentokrát nás autor zavede i do Sobotky (Šolcův statek) a do Markvartic (kostel sv. Jiljí s márnicí), do Jičína (Valdštejnská loď) i do Mladé Boleslavi (letecké muzeum).

Jan Juřena et al.: Svobodu nebo smrt! 100 let od smrti legionáře Josefa Vaňka z Dobšína. Československá obec legionářská Mladá Boleslav 2018, 56 s., ISBN 978-80-87919-39-2. Při příležitosti odhalení pamětní desky legionáře Josefa Vaňka v Dobšíně byla 16. června 2018 k 100. výročí jeho úmrtí vydána zásluhou mladoboleslavské Jednoty Československé obce legionářské a obce Dobšín zajímavá publikace s mnoha fotografiemi. Jednotlivé příspěvky informují o našich legiích a jejich bojích v Rusku, o Josefu Vaňkovi i o obci Dobšín.

Aleš Mudra (ed.): V oplatce jsi všecek tajně. Eucharistie v náboženské a vizuální kultuře Českých zemí do roku 1620. Národní památkový ústav Praha 2017. Nádherná velká vzorně vy-

tištěná barevná publikace, určená nejen odborné veřejnosti. Náležitý prostor je věnován sobotecké monstranci, kromě popisu tu jsou tři báječné fotografie celku i detailů a také pohled na sobotecký kostel. Pozornost je věnována i soboteckému graduálu. Snad jen bibliografie mohla být obsažnější. Mezi autory textu tohoto díla je i náš krajan Jan Hrdina.

Literární kronika první republiky. Události – díla – souvislosti. Editoři P. Šámal, T. Pavlíček, V. Barbořík, P. Janáček. Nakladatelství Academia, Památník národního písemnictví a Ústav pro českou literaturu AV ČR Praha 2018, 520 s. Chronologicky pojatý přehled vývoje české literatury mezi dvěma válkami má i vynikající ilustrační doprovod. V citlivém výběru představuje mezníky literárního dění i nejpřednější české, slovenské i německé autory. Na jeho stránkách najdeme mnohokrát jméno Fráni Šrámka nebo dalších krajanů ruralistů (Josef Knap, František Křelina, Václav Prokůpek, Jan Knob, Zdeněk Rón) či historiků (Josef Pekař, Zdeněk Kalista). Alespoň krátce se mihne i jméno malíře Václava Špály a spisovatelů Ladislava Nováka, Karla Smrže a Ivana Suka. Je to skutečně důstojný dar k stému výročí vzniku ČSR.

Josef Brož: Jen srdcem. Sbíрка veršů. Presstar 2018, 48 s., ISBN 978-80-87141-51-9. S barevnými fotografiemi Zdeňka Mrkáčka na obálce vyšla nová sbírka vlasteneckých veršů básníka našeho kraje, věnovaná 100. výročí zrodu Československé republiky. Doprovázená je kresbami básníkovy přítelky, učitelky Josefa Marka (1921-2009).

Zdeněk Kopal: Můj život. Ed. Milan Skřivánek. Město Litomyšl 2014, 72 s. ISBN 978-80-260-5513-6. Nedočkončená autobiografie světově proslulého českého astronoma nás seznamuje s jeho mládím, které o prázdninách trávil u příbuzných v Jičíně a ve Hřmeníně. Edice je doprovázena stručným úvodem dr. Milana Skřivánka a množstvím fotografií a reprodukcí.

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

☞ Anna Cima: **Probudím se na Šibuji.** Když se sedmnáctiletá Jana dostane do vysněného Tokia, nejraději by zde zůstala navždy. Záhy se přesvědčí o tom, jak nedozírné následky může takové přání mít. Ocitne se totiž uzavřená v magickém kruhu rušné čtvrti Šibuja.

☞ Marie Doležalová: **Jeden kopeček šmoulový.** Děťství, to jsou hlavně prázdniny, babičky a dědové, videopůjčovny, tamagoči nebo Kačeří příběhy. Aspoň pro nás, děti devadesátek. Každá rodina má své příběhy a tohle jsou zápisky té mojí.

☞ Patrik Hartl: **Nejlepší víkend.** Na Silvestra si Andrea, Jirka, Dáša, Bert, Markéta a Pavel dají zásadní novoroční předsevzetí. Žádný z nich ale nikomu neřekne, jaké je to jeho. Doufají, že se jim to během nového roku podaří, mohlo by, protože času na to budou mít dost. Kromě ranních a večerních hodin pracovních dnů mají k dispozici padesát dva víkendů, deset státních svátků a čtyři týdny dovolené.

☞ Jaroslav Rudiš: **Český ráj.** Novela o současných mužích, jejichž touhy a sny se soustředí na tajemný svět za vysokou zdí, který možná obývají ženy...

Naučná literatura

☞ Lenka Bucharová: **Vánoční hrátky pro šikuly 2**

☞ Rosalee De la Foret: **Alchymie bylin. Přírodní lékárna ve vaší kuchyni**

☞ Stéphane Garnier: **Chovejte se jako kočka.**

Miloslav Ječný: Legionáři a první světová válka na Dolnobousovsku. Město Dolní Bousov 2018, Bousovská regionální knihovnička, sv. 4, 166 s., ISBN 978-80-905841-3-6. K letošnímu 100. výročí vzniku Československé republiky vydalo město Dolní Bousov za redakce Ing. Dity Říhové opravdu záslužnou a dosud citelně chybějící publikaci. Miloslav Ječný ji koncipoval do dvou částí. V té první se věnuje stručně osudům Dolního Bousova v letech první světové války. Hlavním pramenem mu jsou zápisy Rudolfa France a Jana Kulhánka v obecní kronice Dolního Bousova. Škoda, že autor nečerpal i z obecních a školních kronik z celého Dolnobousovka. Následují seznamy padlých rakouskouherských vojáků z celého Bousovka. Zde kromě dolnobousovské kroniky využil i materiálů Vojenského ústředního archivu v Praze.

Na dalších stránkách se autor věnuje dolnobousovským legionářům. Jejich

seznam vytvořil na základě studia dolnobousovské kroniky a článků v Bousováku. Doplnil ho z materiálů mlado-boleslavské Jednoty Československé obce legionářské, z regionální literatury (Jaroslav Bošina: Padlým legionářům ze Sobotecka; František Staška: Legionáři ze Sobotecka; Paměti legionáře Josefa Heřmanského; Odboj na Jičínsku). Zahrnjuje legionáře celého Dolnobousovka, padlé i ty, kteří se vrátili.

Z drobných připomínek uvádíme např. přehlednutí na s. 38. (Bošina neuvádí jména Č. Orta a J. Zuzánka, ty vypátral teprve Fr. Staška) či na s. 50 (Jaroslav Bošina se nejmenoval Josef). Také Modlitba legionáře, otištěná na s. 29, není anonymní, autorem je Jaromír Kraus z Letovic, který padl v bitvě u Zborova (viz několik údajů ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky z let 1968 a 1969).

Hlavní částí knihy jsou zápisky krajanů – legionářů o jejich osudech. Kromě krátkých záznamů rakouskouherského

vojáka Josefa Konečného se tak můžeme začíst do vzpomínek legionářů Josefa Kocvery, Josefa Rejmana, Františka Holého a Františka Jelečka z Dolního Bousova a Václava Řebíka z Domousnic. Knihu uzavírá seznam pomníků a desek padlých z Dolnobousovka s vylíčením jejich osudů (Bechov, Dolní a Horní Bousov, Domousnice, Obrubce, Obruby, Přepeře). Připomenuta je i nejnovější deska odhalená Josefem Vaňkovi v Dobšíně. Autor připomíná přetištěním článku Karla Samšiňáka ze Zpravodaje Šrámkovy Sobotky i osudy památníku v Sobotce, jehož legionářská deska byla zničena za německé okupace. Bohudík současnost je dnes už jiná; deska je nejen obnovena, ale zásluhou výsledků badatelského úsilí Františka Stašky i doplněna. Celý nově upravený památník najdeme nyní u soboteckého hřbitova.

Karol Bílek

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

osmičkový rok pomalu končí. Proběhla řada besed, setkání, vzpomínkových akcí i hudebních vystoupení spojených s oslavami sto let republiky. Zasadilo se mnoho stromů, převážně lip, setkávali jsme se u pomníků padlých vojáků z I. světové války. My ve Vesce jsme památnou lípu sázeli už v květnu, stojí na návsi v sousedství dvou, které zasadili naši předkové právě před 101 lety jako vzpomínku na padlé vojáky z Vesce.

7. října jsme se sešli u památníku obětí války před hřbitovem v Nepřívěci. To proto, že tehdy byla jedna obec Nepřívěc, Vesec a Stěblovice. Pěvecký sbor Stojmír-Bendl zazpíval hymnu a několik lidových písní, legionáři z Nymburka vypálili čestnou salvu. Starosta obce pan Vít Svoboda položil k pomníku květiny a připomenul ty, kteří položili za svobodu životy. Pomník padlým vojákům navrhl a postavil v roce 1921 Alexan-

dr Zelinka z Prahy, rodák z blízkých Markvartic. Tehdy ještě spojené obce za něj zaplatily 22 tisíc korun. Následovalo vystoupení promovaneho historika Karola Bílka, který nám přiblížil první dny republiky v Sobotce a blízkém okolí. Kronikář z Rytířovy Lhoty pan Jiří Pácl promluvil o utrpení, obětech a ztrátách na životech v období I. světové války. O tom, jak přijali zprávu o konci války a vzniku Československé republiky ve Vesce, jsem citovala z vesecké kroniky já. Na závěr malé slavnosti byla nad Nepřívěcí zasazena lípa, které požehnal a na všechny pamatoval společnou modlitbou sobotecký pan děkan Pavel Michalec. Tolik k oslavám dnes. Jak to vlastně bylo před 100 lety? Odpověď nám dává opět pan Josef Taneček, vesecký kronikář.

O Václavu v roce 1918 již bylo zjevné, že se to na frontách bortí. Dne 28. října navečer, bylo to zrovna v pondělí o našem posvícení, sešli jsme se v hostinci a tu někdo přinesl z libošovického nádraží zprávu, že v Praze byl převrat a vládu převzal Národní výbor. Již nejsme více rakouskými poddanými, ale československými občany.

Zpočátku jsme nechtěli ani svému sluchu věřit. Když se ta zpráva potvrdila, jako by každému z prsou se balvan odvalil. Po dlouhém čase jsme si svobodně oddechli a poprvé jsme připili a provolali „nazdar“ naší osvobozené vlasti. Střízlivě jsme uvažovali, jak se asi poměry budou utvářet. Hlavy naše netřeštily, věděli jsme, že nás čeká dost tvrdá práce, než se přivede vše do nových kolejí. Doufali jsme však, že přece snad konečně bude lépe, než dosud bylo. Tohoto večera jsme každý s radostí pospíchali domů, abychom tu radostnou novinu mohli sdělit svým milým. Druhého dne se i naše víska ozdobila prapory. V Sobotce kdejaký dvouhlavý orel, symbol rakouské monarchie, byl stržen. Nejprve na Okresním soudě, pak na Berním úřadě, na četnické stanici, na poště atd. Nadšení bylo veliké, hudba hrála a lidé si navzájem přáli zdraví a štěstí v nové Československé republice.

Tak nám popsal první svobodné dny ve Vesce pan Taneček. Jak to bylo dál, co se událo v těch uplynulých 100 letech, o to se s vámi podělím někdy příště.

Marie Šimůnková, kronikářka z Vesce

ŠOLCŮV STATEK V ROCE 2018

Návštěvní sezona tohoto roku je u konce, a proto nastal čas vzpomenout, co se letos odehrálo či změnilo na Šolcově statku. Budu hodně stručný: připomenutí výročí Karla Samšiňáka, výstavy, koncerty, besedy, Šrámkova Sobotka, stálá průvodcovská služba, přírůstky do venkovního lapidária, prezentace v médiích, zábradlí.

Většina hesel, která výše zmiňuji, nepotřebuje další komentář. O letošních výstavách v Galerii Karla Samšiňáka a v lapidáriu, také o besedách a koncertech, už se napsalo dost. Rovněž výročním zakladatele zdejší obrazárny, Karla Samšiňáka (uplynulo 95 let od jeho narození a 10 let od jeho úmrtí), byl v ZŠS i jiných tiskovinách poskytnut náležitý prostor. Proto pojednám jen o pojmech shora uvedeného výčtu, které nemusí být čtenářům zcela srozumitelné.

Za nejvýznamnější událost sezony považuji potěšující skutečnost, že se po několikaleté a dle mého názoru bezdůvodné přestávce na Šolcův statek navrátily pořady Šrámkovy Sobotky. Proto se tu během festivalu uskutečnily hned 4 a málem 5 akcí: 30. červ-

Ak. sochařka Veronika Oleríny – Veverka (2015)

na na zahradě vystoupil spisovatel Emil Hakl s autorským čtením. 1. července se zde zahájilo poetické odpoledne a ve stejný den se v galerii otevřela výstava Jiřího Anderleho. 5. července tady Zuzana Maléřová představila svůj pořad „O květině“. O den později se zde měla ještě konat beseda s Helenou Illnerovou a Jiřím Grygarem. Tu ale nepřízeň počasí na poslední chvíli přenesla do sálu spořitelny. Těším se, že budou festivalové akce na Šolcově statku probíhat i v příštích letech. Nic a nikdo tomu nebrání. To zdůrazňuji, abych tím vyvrátil všechny fámy, které se, žel, o Šolcově statku od jisté doby šíří.

Bohatá programová nabídka trvale zvyšuje návštěvnost objektu. Poněvadž na vrcholu návštěvní sezony, v červenci a srpnu, sem návštěvníci přicházejí nepřetržitě po celý den, zavedli jsme na tyto měsíce stálou průvodcovskou službu. Na statku bývá v otevírací době (denně od 9 do 11 a od 13 do 17h) přítomen student – brigádník, který zájemce provádí areálem. Ti už nemusí o odemknutí domu žádat paní sousedku ve vedlejší stavení. Kulantní obsluhy se jim dostane ihned poté, co u branky stisknou tlačítko zvonku.

Ve chvíli, kdy vychází toto číslo Zpravodaje, už je snad statek vybaven zařízením zdánlivě nepodstatným, které však ocení zejména starší návštěvníci. Vnější schodiště jsme se rozhodli opatřit zábradlím. Hospodář se instalaci této vymoženosti bránil jen do chvíle, kdy si letos svou levou dolní končetinu při údržbě statku pohmoždil sice přechodně, nicméně natolik, že schody s chybějícím zábradlím zdolával jen o holi či po čtyřech. Teprve toto jeho dočasné utrpení v něm probudilo kýžené pochopení pro potřeby kulturními milovníky spoluobčanů s omezenou pohyblivostí.

Statek se letos hojně objevoval v médiích. Krom regionálních tiskovin, jež pozornost zdejšímu dění věnují trvale, stojí za zmínku kapitola „Statek plný umění“ v nedávno vydané knize

Ak. sochařka Veronika Oleríny
– Odpočívající (2002)

Václava Žmolíka „Po Česku III.“ Autor tu textem i fotografiemi přibližuje historii i současnost objektu se zvláštním zřetelem na jeho kulturní využití. Šolcův statek byl také ústředním tématem Nočního mikrofóra, živě vysílaného na Dvojce Českého rozhlasu dne 7. září t.r. Celou tuto relaci si lze kdykoli přehrát v internetovém audioarchivu ČR.

Venkovní lapidárium se v tomto roce rozrostlo hned o 2 exponáty. Oba pocházejí z autorské dílny akademické sochařky Veroniky Oleríny. První se nazývá „Odpočívající“ a představuje schoulenou ženskou postavu. Druhým je roztomilá veverka, příhodně zavěšená na kmenu ořechu. Kolemjdoucí zahlédnou obě díla z uličky, vedoucí podél statku. Rozsáhlejší výběr z autorčiných prací pak bude po celou příští sezonu k vidění ve vnitřních prostorách lapidária, čili v přilehlé maštali.

Tím už jsme se nenápadně přenesli k plánům na příští rok. Poněvadž tento příspěvek hesly začal, hesly i skončí. V sezóně 2019 na statku proběhnou výstavy, koncerty, besedy, stavební práce... Ale o tom až někdy příště.

Jan Samšiňák,
hospodář na Šolcově statku

LIDI JSOU FAJN

Dny se stále krátí, krásné, slunečné dny letošního babího léta jsou za námi. Na všechny začíná dýchat vánoční atmosféra.

O tom, jak se v letošním roce dalo naší sobotecké farnosti, jsem si šla povídat s místním děkanem Pavlem Michalcem. Rozhodně jsem nebyla sama, která si v létě jedné změny okamžitě všimla, a tou bylo otevření kostela. Tato skutečnost byla samozřejmě velmi pozitivně hodnocena turisty a návštěvníky Sobotky, kteří velmi rádi zhlédli interiéry naší nepřehlédnutelné kulturní památky, kostela sv. Maří Magdaleny.

„Snažím se, aby byl kostel v letních měsících otevřen co nejvíce, dokonce bych kostel rád otevřel někdy úplně, tedy aby tam nemusely být mříže. Na to bychom ale potřebovali dobrovolníky, kteří by otevřený kostel pohlídali,“ doplnil P. Michalec. Otec Pavel se ale nesnaží otevírat jen církevní budovy jako kostel či faru, ale také lidská srdce. Jak to dělá? Já si myslím, že obyčejným lidským přístupem, pochopením, komunikací a úsměvem. Důkazem takového vstřícného kroku byla říjnová „první farní grilovačka“ na farní zahradě, které se zúčastnilo na třicet lidí. A věřte nebo nevěřte, všem se toto setkání líbilo a všichni chtějí, aby se taková akce pořádala znovu.

Sobotecká farnost začíná stále více ožívat, častější jsou návštěvy hostů z řad kněží, rozvinula se i spolupráce se soboteckými ochotníky, kterým „šéfuje“ pí Zahradníková. Dvakrát do měsíce se v prostorách sobotecké fary pořádají setkání rodičů s dětmi, na kterých se povídá o víře. Děti si malují, hrají, poslouchají, dospěli si povídají. Příjemná atmosféra, pohoda a klid.

Vše ale rozhodně není jen idyllické. Ve špatném stavu jsou kostelní varhany. „Už se uskutečnila rychlá nejnutnější oprava, aby se na ně dalo hrát,“ vysvětlil pater Pavel. „Do Vánoc by snad měla být provedena další malá oprava a v následujícím roce snad poněkud rozsáhlejší.“ A dojdeme k jednoduché matematické úvaze. Všechno je jen o financích, pokud se podaří sehnat peníze,

budou se varhany opravovat. Jak velká bude finanční injekce, tak rozsáhlá bude oprava varhan. Ta by tedy přišla na řadu v letních měsících.

P. Michalec ale má ještě další nemalý problém. Spolupráci ukončila paní varhanice, která v kostele hrála řadu let. Rozhodně nelehký úkol k řešení. Poptáváme se i já, ale prozatím bezvýsledně. Nabízí se jen jedno úsměvné řešení – dát inzerát: „*Skončila varhanice, sháním nového varhaníka!*“... k tomu ale snad nebude muset dojít.

Ale tím strasti nekončí. Velkou bolestí je stav kostelních lavic, resp. jejich soklů. „Lavice jsou v empírovém slohu, jsou památkově chráněné. Sokly jsou v havarijním stavu, takže se vyměnit musí. Sháníme finanční zajištění, dokonce nyní děláme sbírku na jejich opravu,“ doplnil P. Michalec.

V kostele je celkem 30 lavic, takže se nejedná o zanedbatelnou investici. Předběžný rozpočet prozatím není předložen, bude vytvořen až po jednání se zastupci odboru památkové péče a firmou, které budou potřebné práce zadány.

V médiích velmi často slyšíme o církevních finančních náhradách. Snad každého občana napadne, že církev tedy musí mít hodně peněz. Ale ono to není tak jednoduché. Peníze z finančních náhrad jdou hlavně na zajištění chodu hospiců, církevních nemocnic, církevních škol a stacionářů, na komunitní centra, na celkový chod života církve. Peníze nejdou do jednotlivých farností, farnosti z toho nemají nic, proto prosí lidi o pomoc.

Ráda bych se zmínila ještě o jednom záměru či vizi, kterou je zpřístupnění zahrady občanům. Zahrada by se tak stala místem odpočinku, relaxace, stala by se příjemným místem, kde by svůj čas mohli trávit senioři nebo maminky s kočárky, tvořila by určitou klidovou zónu, kterou by nerušily projíždějící autobusy či zásobování obchodů.

„Rád bych tam měl keře, lavičky, květinové záhonky, parkové stromky. Nebránil bych se ani drobným kulturním akcím během roku nebo při festivalu Šrámkova Sobotka. Lidi jsou fajn, mám je rád a jsem tady spokojený,“ s úsměvem dodal sobotecký děkan.

Skončilo naše povídání a já jsem odcházela plná dojmů. Podaří se realizovat všechny představy? Věřme tomu, že ano, neboť i výtvarník Ernest Fischer kdysi řekl: „Aby člověk dosáhl toho, co je možné, musí usilovat o to, co je nemožné.“

Ilona Jalovecká

Dále už slova P. Pavla Michalce, soboteckého děkana.

O Vánocích slavíme, že Ježíš, Boží Syn, se pro nás stal člověkem, aby nám ukázal Lásku Otce a že Bohu bytostně záleží na každém z nás. Záleží mu na tom, abychom žili v Praydě, ve svobodě Božích dětí a v pokoji mezi sebou navzájem. Tak přeji každému z nás, aby právě tato Boží Lásky, kterou si o Vánocích zvláště připomínáme, zapustila kořínky a vzklíčila v našich srdcích. A abychom jí dali možnost růst nejen o Vánocích, ale během celého roku, aby vykvetla a my pak mohli malá semínka Boží Lásky šířit a předávat dál. Všem přeji Vánoce v Boží blízkosti a vyprošuji Boží požehnání do roku 2019.

P. Pavel Michalec

Vánoční bohoslužby:

Štědrý den pondělí 24. 12. 2018 v Dolním Bousově 16 h a v Sobotce 22 h.

čtvrtek 27. 12. 2018 v 18 h Svátek sv. Jana – bohoslužba s žehnáním vína. Tradice žehnat víno na svátek sv. Jana vznikla na základě legendy, že po smrti císaře Domiciána se Jan vrátil do Efesu. Velekněz pohanského chrámu bohyně Diány mu dal k napití jedem otrávené víno. Jan víno požehnal a vypil. Čekali, že zemře, ale nic se mu nestalo. Zprávy o této tradici pocházejí už ze 12. století. Lidé si mohou přinést k požehnání i své víno. Na závěr bohoslužby dostanou přítomní napít vína se slovy: „Pij lásku sv. Jana.“

neděle 30. 12. 2017 v 8:30 Svátek svaté rodiny s obnovou manželských slibů. Na tuto slavnost srdečně zvou všechny manžele, kteří měli církevní svatbu. Mohou si tak opět připomenout ten slavnostní okamžik, kdy si společně dali slib a řekli své „ano.“

pondělí 31. 12. 2017 v 17 h mše na poděkování za uplynulý rok a požehnání do nového roku pro občany a město.

„UPLAKANÝ“ DRUHÝ ROČNÍK

„Přijela pouť a lidí proud zaplnil na návsí kdejakej kout,..! – jak by bylo krásné, kdyby si tuto písničku Karla Gotta mohli zpívat „Mladějováci“ o prvním zářijovém víkendu....

Hrála krojovaná dechová hudba Opočenka, byla zamračená obloha, přišlo a po sluníčku ani památka. Tak začínala Mladějovská pouť, již druhý ročník, který pořádala obec Mladějov a TJ Sokol Mladějov v sobotu 1. září 2018. Věrní diváci se schovávali pod střechou velkého stanu a poslouchali příjemné melodie. Točilo se pivo, pouťové atrakce byly připraveny a věřte, že nabízené pochoutky měly opravdu chuť náramnou. ...ale přišlo a přišlo.

Léto je každoročně nejen časem odpočinku, ale i obdobím poutí. Poutě v dnešní době vnímáme jako kulturní akce se zábavnými atrakcemi, kolotoči, houpačkami a střelnicemi. Málodko si ale dnes vzpomene na původní magický význam poutí.

Poutě vlastně byly jakýmsi náboženským rituálem. Poutní slavnosti se v křesťanské Evropě konávaly v místních kostelích jako připomenutí vysvěcení kostela nebo v den svátku patrona, kterému byl kostel zasvěcen.

Poutě byly oblíbeným vyvrcholením společenského života městečka nebo obce, kde se scházeli všichni místní lidé. Tato velká setkání sousedů lákala různé kočovné umělce a obchodníky. Poutě tak pozvolna začínaly získávat i svůj zábavní ráz.

Kostel v Mladějově, který pochází ze 14. století, je zasvěcen sv. Jiljí. Svätý Jiljí (latinsky Egidius) byl mnichem a postevníkem, byl jedním z neoblíbenějších středověkých světců. Patří mezi Čtrnáct svatých pomocníků.

(Čtrnáct svatých pomocníků je skupina svatých uctívaných společně v římskokatolické církvi, protože se mělo zato, že jejich příměluva byla obzvláště účinná, především proti různým nemocem. – viz Wikipedie)

Podle legendy se sv. Jiljí narodil v roce 640 v Athénách v Řecku jako syn bohatých rodičů. Už jako malý

chlapec měl velký zájem o dobročinnost. Když mu rodiče zemřeli, rozdál všechno jmění chudým a rozhodl se sloužit Bohu v ústraní jako poustevník. Podle různých životních příhod, o kterých existuje řada legend, bývá označován za patrona kojení a kojících matek, tělesně postižených, žebráků, lesů a kovářů. Poskytuje příměluvu i v případech epilepsie, rakoviny, duševních chorob, ženské neplodnosti a nočních můr.

Právě 1. září je dnem svátku sv. Jiljí – v tento den roku 720 sv. Jiljí zemřel.

„Svátky světců se slaví dle narození pro Nebe, tedy když světec zemře,“ vysvětlil Jan Hrubý, jáhen z farnosti Újezd pod Troskami. „Svätý Jiljí nás vede k tomu, aby se člověk se svými zraněními uměl smířit a dokázal s nimi žít,“ uvedl Jan Hrubý v promluvě u příležitosti požehnání znaku obce Mladějov.

Tato významná událost byla součástí Mladějovské pouti.

Na své 6. schůzi dne 25. dubna 2018 Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyslovila souhlas s návrhem znaku obce.

Na modrém poli je zlatá (žlutá) berla, která symbolizuje sv. Jiljí, který byl opatem v klášteře,

Zlatý (žlutý) příložník připomíná ředitele pražské techniky Františka Josefa Gerstnera, autora projektu koněspřežné dráhy České Budějovice – Linec. Gerstner v červnu 1832 strávil u své dcery dva poslední týdny svého života a je pohřben na mladějovském hřbitově. Ve střední dolní části znaku je umístěna zlatá devíticípá hvězda, která připomíná mj. 9 historických částí Mladějova.

Znaku žehná jáhen Jan Hrubý

Nový znak drží v rukách starosta obce

„Znak by měl připomínat naše předky, kterým musíme být vděční za vše, co máme. Za všechno jsme vděční právě jim,“ zdůraznil Petr Hornig, starosta obce.

„Na znak byla vyhlášena anketa, vybíralo se z 9 znaků. Dva hlasy dokonce přišly od rodáků, kteří nyní žijí v Austrálii,“ doplnil zajímavost starosta.

Nádhernému znaku jáhen Jan Hrubý požehnal a na ministrantem předčítané prosby Pánu Bohu jsme všichni jen dojatě odpovídali: „Prosíme tě, vyslyš nás.“

Pršelo a pršelo, zdálo se, že ten déšť snad ani neskončí. Měla jsem mokré boty, ale krásný pocit. Úsměvy na tvářích „Mladějováků“ hřály i mě, vždyť takový okamžik se prožije jen jednou.

Pršelo a pršelo. Všichni organizátoři ale dělali, že jim déšť nevádí. Obrovské nadšení, chuť udělat něco pro druhé, obrovská chuť si tu pouť užít. A podařilo se!!!

Dokonce bych se nebála použít opět jednu citaci z Dumasových Čtyř mušketýrů – jeden za všechny a všichni za jednoho. Všichni zcela zadarmo, všichni s nadšením, všichni bez nároků na odměnu za práci a strávený čas na hřišti, za hodiny prostáté za pípou či v občerstveních.

Na závěr si dovolím ještě jednu velikou prosbu:

„Pane, prosím Tě, vyslyš mne a požehnej těmto skvělým lidem. Pane, s úctou a pokorou děkuji.“

Ilona Jalovecká

PŘED 80 LETY ZEMŘEL KAREL ČAPEK

„Chodil jsem do Říční,/ chodil jsem do Úzké,/ teď budu chodit na Vyšehrad,/ s tebou si, Čapku zaskočený,/ popovídat.“ Tyto verše napsal Fráňa Šrámek v básni otištěné v Lidových novinách 30. prosince 1938 a nadepsané K. Č. 25. XII. 1938. Do malostranské Říční ulice se Čapkovi přestěhovali v roce 1907 z podkrkonošské Úpice. Karel odtud dokončil gymnazijní studia v Praze, absolvoval filozofickou fakultu, začal pracovat jako novinář. V malostranském bytě žil až do roku 1925, kdy se přestěhoval do vily, kterou si nechal spolu s bratrem Josefem postavit na okraji Vinohrad, v tehdy Úzké, nyní ulici Bratří Čapků. Fráňa Šrámek, o třináct let starší než Karel Čapek, stal se jeho věrným přítelem. Čapka, jehož osmdesáté výročí úmrtí si tímto připomínáme, přežil o čtrnáct let.

Fráňa Šrámek patřil spolu s Františkem Langrem k prvním pátečníkům. „Pátky u Pisatele vznikly tak, že se u něho ve čtvrtek odpoledne začalo scházet pár spisovatelů; nejdřív to byl Franci Langer a Fráňa Šrámek, později přibyl Peroutka, Vančura a jiní, jak kdo koho vzal s sebou. Asi proto, že se tam při černé kávě dobře a volně povíдалo, přibývalo pravidelných hostů; byli to žurnalisté, malíři, univerzitní kantoři, doktoři – pestrá společnost...“ (Karel Čapek: Čtení o TGM. Melantrich, Praha 1969, s. 16-17). Jak hostů přibývalo, omezoval Šrámek svou účast a chodíval pak občas s Čapkem na procházky v kruhu nejužším. Známa je i Čapkova návštěva u Fráni Šrámka v Sobotce v červenci 1925. Na Čapka Šrámek nezanevřel, jak se někdy tvrdí. To dokládají jak výše uvedené verše, tak potom stejně označená báseň, zařazená do sbírky Rány, růže. V té čteme, že mu zůstalo po Čapkovi „obludné prázdno“: „To nikdo si nepovším a nikdo z nás,/ že skulinou zpod dveří protáhl mráz,/ tenounký had,/ že zvolna se sunul, klikatil vpřed,/ a z místa, kde v kotouč se svinul,/ vzápětí zelo a zelo/ obludným prázdňem.“

F. Šrámek a K. Čapek – čerpáno z Muzea F. Šrámka v Sobotce

„Obludné prázdno“ se pak v dalších letech rozšířilo o mnohé další, z pátečníků nacistickou totalitu nepřežili např. v heydrichiádě popravený Vladislav Vančura nebo Josef Čapek, umučený v koncentračním táboře. Od toho Karla Čapka uchránila smrt o Vánocích roku 1938.

Aleš Fetter

JEDINEČNOST KRAJINY ZDEJŠÍ

Za slavíky přicházím na různá místa. V novém století rovněž na Sobotcecko. Krajina od boleslavské Jizery po Sobotku je z pohledu specializace zajímavá tím, že zde souvislý výskyt slavíky obecného končí. Když jsem zkraje 80. let s výzkumem začínal, nic takového jsem nevěděl, nikde se o tom nedočel. Než se ptát, proč ve výspě Mladoboleslavska je v máji zpěv krále pěvců běžný, lépe říct, proč směrem k podhůří chybí. Dává přednost nižším polohám a krajíně otevřené. A to počínaje Českým rájem ve směru k horám nenachází. Tato hranice rozšíření je zajímavým fenoménem, jenž krom jiného zapřičiňuje kolísání hnízdících párů v prostoru. Jsou

roky, kdy je kolem Dolního Bousova, Kněžmostu i Mnichova Hradiště slavíků dost – a pak přijdou časy chudé. Proto je složitější stanovit hnízdní početnost dané oblasti.

Nejblíže Sobotce je poslední pravidelně obsazované hnízdiště u obce Trn. Působí mi zvláštní pocit, když míjím pod Rachvaly hranici krajů a brzdim u označnicku obce k slavíkům s tak příhodným jménem. Jsem za nimi tentokrát v jiném kraji! Trn je však směrem od Polabí ještě rovinou, a proto krále pěvců má. A dokonce přibývají. Místní lidé o vzácnosti vědí a na zpěv se od konce dubna vždy těší. I letos ptáci vyhnízдили, i letos to vyšlo báječně.

Jak se krajina k severu pozvedá, šance na slavíky slábne. A přece se hnízdilo před pár lety i za Humprechtem vedle koupaliště! Dnes už tak není. Příšle však upozornění jiné a na taková vždy slyším. Bylo to (až) začátkem června. Naslouchám vyprávění o slavičím ve černém zpěvu od člověka, který se vyzná. Zaznává prý u Samšiny z místa přepotoce hned vedle silničního sjezdu. A už si prohlížím ten kraj s ostříhanou loukou. Ne že by se mi nelíbil, ale pochyby o výskytu nakonec vítězí. Přehrávám slavičí zpěv v zákoutí opakovaně všude je ale klid, tak odjíždím. Stává se občas, že potulný slavík zazpívá třet i v horách na přeletu. Lidé jej poznají a v nadšené ohlašují. Bylo tak jednou dokonce na Českodubsku v „krajíně vlků“

na okraji vojenského újezdu. Slavík tam vydržel v místě zaniklé osady dobrých čtrnáct dní, než zpěv vzdal a zmizel.

Když pátrání po slavíkovi končím a odjíždím kol Staňkovy Lhoty dolů, výspa Polabí podél Klenice je nápadně jiná, než místo prohledávané u Samšiny. Jenomže druhý den zprávu o zpěvu poslouchám čerstvou! Třetího června na poledne tedy všeho nechávám a jedu. To místo je stále elegantní, avšak po chvíli marného pátrání mám pocit, že se mi spíše posmívá. Potok zařizlý hluboko v jílu se kroutí pod nohama, takové u nás neznám. Všechny máme mělké. Jen bochník křovité vrby je stejný jaké znám od Šlejferny, záclony divokého chmele

právě tak. Že by tu přece jen byl? Říkám si nahlas a s přehrávkou pracuji velmi obezřetně. Nepouštím ji nijak hlasitě, v takto „vysokém“ datu bych už slavíka mohl poplašit. Ne, nic se neozývá, ani to radši zpravodajům říkat nebudu. Než ale odjedu, místo nafotím, všechna, i netradiční, jsou pro mne cenná. Pak už stojím na hřbetě silnice, dívám se na ladný zástup stromů. Na zeleň ve svobodě, která vjezdů do obce sluší. Vše opečované, mám z toho radost i přes neúspěch.

A pak to přišlo! Přestože mi kovářské řemeslo dávno ubralo sluch, slavíčí mluvu bych poznal i o půlnoci. Dvě krátká zahvízdnutí opeřence hledajícího soka. Tak přece tu je! Vše během

vteřiny měním, pracovní diář odhazuji na sedačku a program bude dál pokračovat. Podařilo se jej chytit, okroužkovat a pustit ve chvílce. Odletěl k potoku a rozezpíval se. Místo se ovšem hnízdištěm nezdá, navíc bylo již pozdě a v prostředí byl nejspíš sám. Byl před rokem narozený podle znaků v peří, a to znamená, že ještě nikde nehnízdl. Odkud tito potulní slavíci jsou, se můžeme jen dohadovat. Třeba to prozradí někdy právě kroužkování. Mohou se tímto způsobem i osídlovat nová území, z Polska, kde každý květen s kolegy bádám, to dobře známe. Uvidíme, třeba se příští rok k Samšině vrátí.

Pavel Kverek

SPORTOVNÍ RUBRIKA

TRADIČNÍ MEMORIÁL V NETRADIČNÍM TERMÍNU

Již 16. ročník Memoriálu Vladimíra Havránka, který se v přechozích patnácti ročnících konal vždy v letním termínu o prázdninách, letošní velmi suché léto posunulo na jiný termín. V dnešní době se velmi dbá na welfare koně, a to především ve sportovních disciplínách.

Termín zvolený na 28. září tedy připadl na svátek sv. Václava. V tento den se konalo celkem pět skokových soutěží – mezi nimi Blond Cup, Cena města Sobotky a samozřejmě hlavní soutěž Memoriál Vladimíra Havránka. Všechny soutěže byly hojně obsazeny a během celého dne v nich odstartovalo 114 dvojic.

První soutěž Cenu Sklopísek Střeleč, určenou pro mladé koně a začínající jezdce, vyhrála dvojice z Přelouče – Irena a Car z Malé jezdecké společnosti. V soutěži se umístily i obě naše mladé začínající klisny Arwen a Dračice.

Druhá soutěž Cena města Sobotky tentokrát zůstala doma pod Humprechtem, protože v ní zvítězila Lucie Kořínková v sedle již 19leté! Drakony, která nám opět dokázala, že ještě do koňského důchodu jít nehodlá. Umístění získala i druhá domácí klisna Kassia s Terezou Jindrovou. V soutěži startovalo 32 startujících.

Třetí soutěž Cenu Domos vyhrála dvojice z Liberce – Leontýna Lankašová a Levron. Tato soutěž měla nejhojnější startovní pole. V této nejhojněji obsazené soutěži si 4. místo vybojovala naše mladá, 4letá Dračice, která letos absoluuje svou první závodní sezonu.

*Lucie Kořínková na 19leté! Drakoně.
Vítězky Ceny Města Sobotky 28. 9. 2018*

Čtvrtá soutěž Blond Cup je soutěž s trochou nadsázky a vtípku. Jedná se o Mistrovství blondýnek. V této soutěži může startovat každý jezdec, či jezdkyň, ale na startu musí mít vizáž blondýnky (ženy). Fantazii se meze nekladou, takže u této soutěže se jistě nikdo nenudil. Nakonec si vítězství odvezla Miriam Závěská z JK Železnice, protože skutečný vítěz Milan Šimun na Quila podmínky Blond Cupu nesplnil a byl tak dekorován pouze v otevřené soutěži.

Nejvyšší soutěží byl Memoriál Vladimíra Havránka, ve které se sešlo kvalitní pole startujících. Po napínavém rozeskakování dvojic, které absolvovaly základní parkur bez trestných bodů, vzešla jako vítězka Adéla Šturmová na Acola Karsit ze stáje JK Karsit.

V sobotu potom následovaly soutěže v kategorii hobby – tj. pro jezdce, kteří nejedí oficiální soutěže. I v tomto dni jsme měli plně obsazeno, neboť se uskutečnilo na 80 startů.

Celé závody provázelo nádherné počasí babího léta a početné obecenstvo vytvořilo vynikající atmosféru, kterou si účastníci velmi pochvalovali.

*Za JK Sobotka
Alena Brixí*

DROBNÁ OSOBNÍ VZPOMÍNKA NA PANA ŘEDITELE JOSEFA FEJFARA

V čísle 5/2018 Zpravodaje Šrámkovy Sobotky byl uveřejněn vzpomínkový článek o významné osobnosti Sobotky, panu řediteli Josefu Fejfarovi. Jedním z oddílů článku je zpráva o činnosti pana ředitele na poli hudebním, v níž hlavním těžištěm je vyprávění o jeho dětském hudebním souboru. Přibližně v první polovině 50. let jsem byl jeho členem. Dovolím si připojit krátkou vzpomínku na pana ředitele, která dokládá jeho velkorysost.

V kroužku jsem začínal jako houslista, a sice na postu 3. houslí (na housle jsem se učil hrát u jiné docela známé sobotecké osobnosti, pana Puchmajera, ale na rozdíl od jiných jeho žáků ze mne nic „hudebního“ nevyrostlo).

Práce s žákovským hudebním tělesem přináší pro jeho vedoucího kromě starostí o pravidelné zkoušky, obstarávání vhodného notového materiálu, rozepisování not pro jednotlivé nástroje atd. jednu nezanedbatelnou komplikaci. Je třeba se starat o náhrady za muzikanty, kteří v souvislosti s ukončením školní docházky ze souboru odcházejí.

V určité době pan ředitel Fejfar potřeboval připravit do orchestru právě z těchto důvodů violoncellistu. Přemluvil mě, abych se na tento nástroj začal u něho učit hrát. Rodiče souhlasili, a tak jsem začal dvakrát týdně docházet do vily na Benešově na jeho vyučovací hodiny. Měl jsem od pana ředitele nakázáno, že musím doma pilně cvičit, abych co nejdříve mohl posílit violoncellovou sekci. Nástroj jsem samozřejmě neměl a nebylo reálné, že by mi jej mohli rodiče v dohledné době zakoupit. Pan ředitel to vyřešil tak, že mi jeden ze svých nástrojů půjčil. Bylo to od něho velkorysý a odvážný. „Instrumentální kvalitu“ nástroje jsem samozřejmě tenkrát neuměl posoudit, pamatuji se ale, že mi na něm vadila skutečnost z hudebního hlediska nepodstatná: jeho bodec (díl, kterým se nástroj opírá o zem) nebyl vysouvateľný, byl pevně zabudován

v korpusu a navíc byl ze dřeva. Z hlediska desetiletého kluka nejchoulostivější místo celého nástroje. Byl jsem si toho vědom, autorita pana ředitele měla být zárukou opatrného zacházení s nástrojem. To ale platilo jen do určité doby.

Největší nebezpečí na bodec číhalo během asi kilometrové cesty z místa výuky do mého bydliště ve Staňkově Lhotě. Pokud jsem ji absolvoval sám, nebezpečí nehrozilo. Ve dvou hlavách se ale vždycky rodí víc nápadů, než v jedné. Při jedné cestě s kamarádem nás zlákaly švestičky na stromě vedle silnice. Cello, které jsem předtím nikdy během cesty nedal z ruky (nosil jsem je v látkovém „futrálu“), jsem položil na zem. Švestky bylo možné trhat jedině ve výšce. Nebudu čtenáře napínat. Při jedné takové snaze dostat se k lákavým plodům se mi podařilo bodec nohou ulomit. Pojala mě hrůza. Jistě si umíte představit, jak asi se mi chtělo pokračovat v cestě domů. Protahoval jsem ji, jak jen to šlo. Doma jsem čekal „sekec“. Dostal jsem ale jen vydatně vyhubováno. V otci se zmobilizovaly kutilské sklony a začal promýšlet, jak uvést cello do stavu před „úrazem“. Věděl jsem, že je tatínek docela šikovný, takže mě strach opustil.

Ve snaze uvést cello do přesně „předúrazového“ stavu rozhodl se otec bodec slepit. Za jediné záračně spolehlivé lepidlo jako příslušník „staré školy“ považoval klíh. Ulomenou část bodce ke zbytku přiklížil. Všechno bylo v pořádku až asi do druhé zkoušky. Při ní došlo k situaci, kdy byl slep vystaven (ne mou vinou) zvýšené námaze. Ukázalo se, že klíh není tak všemocné lepidlo, jak jsme předpokládali. Prostě bodec se ve stejném místě od těla nástroje zase oddělil. Opět mě přepadl obrovský

Zimní náměstí v Sobotce – J. Fejfar

strach, v duchu jsem si říkal, že pan ředitel určitě přijde na to, že bodec musel být ulomen už dříve. Jsem si jist, že mu to v té chvíli bylo jasné. Prokázal ale velkorysost a žádná dramatická scéna se neodehrála. Zkouška pokračovala beze mne, orchestru jsem nechyběl.

Domů jsem přišel velice skleslý. Otec pochopil, že je nutný účinnější způsob opravy. Podařilo se mu bodec po malé úpravě znovu do těla violoncella vsadit, samozřejmě se jeho délka asi o 2 cm zmenšila. Byla to ale oprava kvalitní a hlavně trvalá.

Rodiče usoudili, že vypůjčený (cenný) nástroj bude v mých rukách stále zdrojem značných rizik, a rozhodli se, ceňlo mi zakoupit. Pochopitelně ne nové. Naštěstí jeden odrostlý bývalý „fejfařík“ (pod tímto pojmenováním byli členové hudebního kroužku na Sobotecku známi) měl doma violoncello, se kterým nehodlal pokračovat ve své „muzikantské kariéře“ a za velice rozumnou cenu mi je prodal. A co bylo nejdůležitější? Cello mělo bytelný kovový a hlavně vysouvateľný bodec. S ním jsem pak odehrál bez problémů všechny zbývající zkoušky a všechna zbývající vystoupení.

Čtenář musí uznat, že pan ředitel Fejfar prokázal jednu ze svých ušlechtilých vlastností.

Vladimír Švorc, Česká Lípa

PROČ A KAM – MALÉ ZAMYŠLENÍ PŘED VELKÝMI SVÁTKY

Blíží se konec roku, v obchodech a sdělovacích prostředcích nás barevné a někdy až agresivní reklamy lákají k zakoupení více či méně hodnotných vánočních dárků pro naše nejbližší. Před sebou máme pečení, vaření, úklidové práce, vše spojené s vytvořením krásné adventní a vánoční atmosféry. Máme pocit, že nic nestíháme.

A najednou jsou tady! Jsou tu nejkrásnější svátky v roce, jsou tu Vánoce a následný konec roku. My se trochu zklidníme, začínáme vnímat vánoční atmosféru, těšíme se z rodinné pohody. Jsou Vánoce!!! Na slavnostně prostřeném stole nechybí bramborový salát, řízky, smažený kapr, cukroví, chlebičky, znějí koledy...

Blíží se ale konec roku a většina lidí skládá účty sama sobě, bilancuje. Co nám končící rok přinesl a případně sebral? Co nás v končícím roce poznamenalo, ovlivnilo, co pro nás tento, a letos dokonce osmičkový, rok znamenal?

Jeden psycholog kdysi řekl, že pokud je člověk v životě šťastný a spokojený, pak ho nic nenutí bilancovat. Snad na tom trošku pravdy je. Já jsem ale přesvědčena, že každý z nás potřebuje alespoň trošku určitého „duševního účetnictví“, že se potřebuje zamyslet sám nad sebou a říct si, zda vše udělal dobře a nejlépe, jak mohl a jak to dokázal.

Přiznám se, že já ano. Probírám si měsíc po měsíci, přemýšlím o sobě, přemýšlím o životě, o lidech kolem sebe. Úsměvy a dobrý pocit střídá zklamání a smutek. Dostávám se k velmi těžké otázce – proč si někdy ubližujeme jeden druhému, proč se pomlouváme, proč si nepomáháme, proč ignorujeme problémy druhého...?

Proč, proč, proč? Kde se v nás bere stále narůstající bezohlednost, sobeckost, vulgarita, agresivita, ignorance? Otázek mne napadá mnoho, odpověď ale bohužel nenalézám....

Říká se, že nemá cenu se v tom batrat nebo dokonce, že nebudeme sypat sůl do ran. Ale zkusme se všichni zamyslet se nad odpověďmi na mé otázky. Třeba si některé námi prožité okamžiky přehrajeme a možná, že nás napadne, jak tyto věci řešit, změnit k lepšímu. A že se někomu z nás něco během roku nepovedlo nebo že jsme udělali chybu? To se stane každému, netrapme se a věřme, že se v tom novém roce vše obrátí k lepšímu.

Známy motivační řečník Zig Ziglar (americký spisovatel) jednou řekl: „Hážou vám klacky pod nohy? Zatopte si s nimi.“ Je už jen na vás, co si ze své bilance odnesete. Budete-li se na tento rok dívat s myšlenkou „no, přežil jsem to“ nebo si řeknete „jsem jednička, zvládl jsem to“, tak to je na každém jednotlivci.

Prosím jen o jedno – zamysleme se sami nad sebou, zapřemýšlejme a do nového roku vykročme ve zdraví, s úsměvem a krásnými předsevzetími.

Ilona Jalovecká

DVA DÁRKY PRO SOBOTKU

Vážení čtenáři,

ve chvíli, kdy držíte v ruce toto vydání Zpravodaje, čeká nás jedno z nejhezčích období roku. První adventní neděli jsme nejprve rozsvítili anděla trubače na sobotecké kašně a později se rozzářil na náměstí i stromeček za krásného zpěvu sopránistky Karolíny Žmolíkové, která se svými přáteli zpřijemnila dopolední čas obyvatelům v Domově s pečovatelskou službou. Někteří spoluobčané nejsou bohužel v takové zdravotní kondici, aby mohli navštívit vánočně vyzdobený zámeček a zaposlouchat se do nejkrásnějších vánočních melodii. Adventní čas je pro většinu z nás obdobím spěchu, ale můžeme si tuto dobu čekání na příchod měsíce zpřijemnit některou z nabízených kulturních akcí v bohatém programu.

Dovolte mi ale ještě připomenout oslavy 100 let od vzniku republiky, které byly velmi vydařené a důstojné. Be-

sedy o prvních dámkách republiky nám obě ženy ještě více přiblížily, abychom pochopili jejich postavení po boku pánů prezidentů Masaryka i Beneše. Do doby první republiky jsme se na skok vrátili při Společenském večeru, kde na parketu v sokolovně korzovali pánové v dobových oblecích a dámy oslňovaly svými slušivými boa. V rámci oslav jsme společně se Základní školou Sobotka slavnostně otevřeli naučnou stezku „Sobotecká zastavení“. I ve velmi chladném počasí jsme se v hojném počtu vydali stezkou a při této příležitosti vysadili v parku za městským úřadem Lípu svobody, kterou zakoupil spolek Třešňový jarmark. Oslavy vyvrcholily 27. 10. besedou pana profesora Kociana a slavnostním odhalením pomníku a pamětní desky padlých legionářů. O jeho historii se více dočtete v příspěvku K. Bílka. Chtěla bych poděkovat dětem

a pedagogům Základní školy Sobotka za zrealizování nápadu 520 světél pro Sobotku, který dokonale doplnil celý ceremoniál a byl tou třešničkou na dortu. Po setmění se nad Sobotkou rozzářil ohňostroj, který skvěle zakončil slavnostní den.

Ale ještě něco se povedlo. Připadalo mi to k neuvěření, že tomu jsou již tři roky, co jsme vložili do kolébky „Vlastivědu Sobotecka a okolí“ od O. Bičíškové. Sliboval se dotisk, nové vydání, aby se tato nádherná učebnice, která nebyla na prodej, konečně dostala mezi lidi. Stala se úžasná věc a druhé vydání je tady. A protože dvojice autorů O. Bičíšková a K. Bílek je velmi plodná, přivítali jsme na svět v Městské knihovně Fráni Šrámka o první adventní neděli další vzácnost v podobě knihy s názvem „Sobotecká lékárna“. Obě knížky si můžete zakoupit v Informačním centru v Sobot-

ce. Já si dovolím za nás všechny poděkovat autorům i vedení města, protože není mnoho měst, která se mohou pochlubit takovými vzácnostmi, jakými tyto obě knihy jistě jsou.

Sobotka má zámek Humprecht a má i národního umělce Fráňu Šrámka a s ním spojen literární festival. V Sobotce vydáváme knihy, i když ta plánovaná k 520. výročí povýšení na město, bohužel z nedostatku fotografického materiálu z let 1945 – 2010 nevznikla. Nerada něco vzdávám a věřím, že s vaší pomocí nakonec i tato kniha vznikne. Ale proč o tom píš, proč připomínám vzácné památky, můžeme říci „značky“ Sobotky. Máme za sebou v tomto roce i volby a výsledky jste se mohli dočíst na straně 6.

Čeká nás čtyřleté volební období i s novými zastupiteli města. Jistě vás, naše čtenáře, bude radnice ve své rubrice nadále informovat o tom, jak například postupuje rekonstrukce budovy zázemí SK Sobotka, stavební úpravy domu čp. 5 – stará radnice i opravy na zámku. Není to málo práce, ale jistě by si do budoucna sobotečtí čtenáři a návštěvníci besed zasloužili upravenou a hlavně funkční knihovnu. A protože knihovna nese jméno našeho nejslavnějšího rodáka, přimlouvala bych se i za rekonstrukci Muzea Fráni Šrámka.

Teď už se můžeme těšit na Vánoce a já vám je, milí přátelé, přeji krásné a klidné a šťastný vstup do roku 2019.

Pavčina Havlová

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

KULTURNÍ KALENDÁŘ

9. 11. 1618 padl v bitvě u Lomnice n/L. **Alexandr Debner z Debneru**, majitel statku Roveň.
29. 11. 1688 zemřel vlastenecký historik **Bohuslav Balbín**. Studoval a působil také v Jičíně.
17. 11. 1818 se narodil znamenitý sobotecký hodinář **Jan Prokeš**, autor stovek věžních hodin.
10. 12. 1818 se narodil významný politik **František Ladislav Rieger**, čestný občan Sobotky.
23. 12. 1838 se narodil v soboteckém Předměstí čp. 3 básník **Václav Šolc**, tvůrce Prvosenek.
8. 12. 1848 se narodil v Úbislavicích ředitel sobotecké měšťanské školy **František Ryba**.
6. 11. 1888 se narodil jeden z nejlepších malířů Českého ráje, krajinář **Jindřich Procházka**.
13. 11. 1888 zemřel sobotecký kaplan a nadějný spisovatel – povídkář **Alois Václav Kousal**.
2. 12. 1888 se narodil učitel, kronikář a hasičský činovník v Obrubách **František Vojtíšek**.
20. 12. 1888 se narodil dlouholetý sobotecký poštovník a výborný šachista **František Vorel**.
6. 11. 1898 se narodila spisovatelka **Sonja Špálová**, autorka převážně životopisných románů.
31. 12. 1898 zemřel v Markvarticích učitel a dobrý vlastivědný spisovatel **František Pískač**.
28. 11. 1908 se narodila fotografka, členka rady MNV a sociální pracovnice **Františka Tichá**.
27. 11. 1918 se narodil ředitel sobotecké školy a známý fotbalista SK Sobotka **Jiří Zlatník**.
2. 11. 1928 se narodil malíř a grafik **Vladimír Kopecký**, který velmi často tvořil pro Sobotku.
5. 11. 1928 se narodil činovník soboteckých spolků, člen rady MNV a ONV **Václav Linhart**.
13. 11. 1928 zemřel berní úředník **Emil Rotta**, maskér soboteckých divadelních ochotníků.
31. 12. 1928 se narodil výtečný národopisec a kunsthistorik Českého ráje **Josef V. Scheybal**.
22. 12. 1938 zemřel **Julius Vogel**, sobotecký poštovník a všestranný kulturní pracovník.
25. 12. 1938 zemřel český spisovatel **Karel Čapek**, dlouholetý věrný přítel Fráni Šrámka.
23. 11. 1958 zemřel spisovatel **Ivan Suk**. Často pobýval v Sobotce u příbuzných a psal o ní.
10. 11. 1978 zemřela pracovnice památkové péče **Dobroslava Menclová**, psala o Sobotce.
6. 11. 1968 zemřel významný vlastivědný pracovník Sobotka, podpluk. **Miroslav Vlach**.
25. 11. 1968 zemřel turnovský prof. **František Šolc**, přítel V. Špály, spolupracovník ZŠS.
15. 12. 1968 zemřel ředitel měšťanské školy v Sobotce, hudebník a malíř **Josef Fejfar**.
26. 12. 1968 zemřel bývalý předseda ONV v Jičíně **Miloslav Folprecht**, rodák z Píchvoje.

9. 11. 1988 zemřel malíř a kulturní pracovník našeho kraje **František Škoda** z Libáně.
 11. 12. 1988 zemřel výborný kronikář, náš spolupracovník **Jindřich Slavík** z Mrkvojed.

V našem kulturním kalendáři jsme nemohli vzpomenout dalších kulatých krajanů jubileí pro nedostatek místa a také proto, že přesná data nejsou známa. A tak alespoň tímto způsobem si připomeňme, že letos měli kulaté výročí i kostečtí páni **Beneš z Vartenberka** (†1358) a **Jan ze Šelmberka** (†1508), majitel Pařízku, Mladějova a Mackova **Hynek Kozlovský z Kozlova** († 1618), kostecký hejtmán a majitel Března **Jan Vilém Uranoš z Lazína** (†1648) či dlouholetý sobotecký městský strážník **Jan Opic** († 1918). A mnoho dalších.

KB

BLAHOPŘEJEME

Naše pozdravy směřují dnes k našim spolupracovníkům z učitelských řad, především v listopadu k paní **Aleně Folprechtové** a v prosinci k výborným kulturním pracovníkům, manželům **Zdeňce a Jindřichovi Badovým**. Tož, pane kapelníku, tuš!

A letošní listopad nám přinesl i další velké překvapení – věřte nevěřte, padesátníkem se stal herec **Martin Sitta**, dlouholetý člen Recitačního studia Šrámkova domu, který nyní vystupuje na řadě pražských scén. Nemohli bychom ho častěji vidět i v Sobotce?

MILÍ ČTENÁŘI,

ve vánočním čase, který je většinou plný shonu a spěchu, bych vás ráda chtěla pozvat do našeho Muzea Fráni Šrámk. Můžete si zde vychutnat vánoční atmosféru právě probíhající výstavy betlémů, vláčků a lega nebo se nechat inspirovat re-

Protože nyní nelze uvádět přesná data narození, doporučujeme nahlédnout do našeho slovníku Kdo je kdo v dějinách Sobotecka a Dolnobousovska.

KB

Dne 12. 12. 2018 oslaví své 85. narozeniny naše milá a starostlivá manželka, maminka, babička a prababička paní **Marie Horáková**. Za veškerou lásku a pomoc při výchově vnoučat a pravnoučat moc a moc děkujeme. Celá rodina přeje ještě mnoho let prožitých ve zdraví se svými milými. To vše přeje manžel Pepík, dcera Majka s Vratíkem, vnoučata Šárka a Radek. A nejmilejší pravnoučátka Roman, Kristýnka, Karolínka a Matýšek s Kubíčkem posílají veliké pusinky.

cepty či nápady vánočních tradic a zvyků států ve světě. Při návštěvě muzea, které je součástí Městského informačního centra, máte možnost si zakoupit krásný betlém s motivem Sobotky nebo od Josefa Lady. Nezapomínáme ani na vaše blízké, proto pro vás máme pohlednice s vánoční tematikou.

Eva Klementová

JUBILEA

Říjen – 9. 10. 2018 oslavil 85. narozeniny pan **Otakar Novotný** ze Sobotky – Březenské ulice. Stále čilý pán, který zde bydlí s manželkou. Mají zde velkou zahradu, krásně udržovanou, a mnoho květin. Mají 2 syny, kteří je se svými rodinami často navštěvují. Mají z nich radost. Panu Novotnému přejeme zdraví, pohodu a spokojenost.

11. 10. 2018 oslavila 80. narozeniny paní **Marie Veselá** ze Zahradní ulice. Pochází ze Samšiny. Pracovala jako svářečka ve Strojtexu v Dolním Bousově až do důchodu. Má dva syny, 4 vnoučata, 6 pravnoučat. Synové se o ni vzorně starají, vozí ji na nákupy, k lékaři atd. ... Všichni ji často navštěvují, mají ji rádi. Paní Veselá má také všechny ráda a má z nich radost. Paní Veselé přejeme zdraví, pohodu a spokojenost v celé rodině. Dům má samé květiny, je to její záliba.

16. 10. 2018 se dožila krásných 90 let paní **Blanka Šedivá** ze Sobotky, ul. Novoměstská. Má 1 dceru, 3 vnoučata, 5 pravnoučat. Když přijedou, babička omládne o 10 let. Má je ráda, vždy se s nimi potěší. Paní Šedivé přejeme zdravíčko, spokojenost a stále úsměv na tváři.

17. 10. 2018 oslavila 80. narozeniny paní **Irena Kučerová** ze Sobotky – Březenské ulice. Pochází z Dobšína. Má 2 dcery, 4 vnoučata. Má se dobře, bydlí s dcerou. Její zaměstnání bylo prodavačka, nejdéle v obuvi. Má zahradu a květiny. Paní Kučerové přejeme zdraví a spokojenost v celé rodině.

24. 10. 2018 oslavila paní **Věra Doškářová** ze Stéblovic 94. narozeniny. Nyní je v Libošovicích v Domově spokojeného stáří, kde je o ni dobře postaráno. Dcera za ní často jezdí.

Listopad – 4. 11. 2018 oslavila 80. narozeniny paní **Alena Folprechtová** ze Sobotky, Zahradní ulice. 40 let učila na Základní škole v Sobotce. Má 2 děti, 4 vnoučata a 6 pravnoučat. Dcera Ivana bydlí s rodiči a stará se o ně. Syn má penziony a stará se pečlivě o jejich chod. Veďe se mu dobře. Paní Folprechtová oslaví s manželem 60 let manželství. Radost má z pravnoučat. Její záliba jsou květiny, zahrádka a hlavně ráda pekla výborné cukroví, zákusky a dorty. Paní Folprechtové přejeme pohodu a spokojenost v celé rodině.

10. 11. 2018 oslavila 80. narozeniny paní **Marie Votrubcová** ze Sobotky, Březenské ulice. Narodila se v Mlázovicích. Je nejstarší z 9 sourozenců. Má 2 děti, 4 vnoučata a páté je na cestě. Pracovala jako šička ve Sněžce, vařila v domově mládeže v Jičíně, dále pracovala v pekárně – pekla housky. Do důchodu šla z IZOLU. Je velmi pracovitá. Má zahrádku, květiny, ráda peče, pomůže, kde je potřeba. Paní Votrubcové přejeme zdraví a elán do práce, kterou ráda dělá.

7. 11. 2018 oslavila 91. narozeniny paní **Stanislava Mačounová** ze Sobotky, Jeřábkovy ulice. Nyní je v Libošovicích v Domově pokojného stáří, kde se o ni dobře starají. Rodina ji často navštěvuje, mají maminku rádi.

10. 11. 2018 oslavila 85. narozeniny paní **Františka Bočková** ze Sobotky, Zahradní ulice. Paní Bočková je stále čilá a soběstačná. Bydlí se synem. Má 3 děti a 3 vnoučata. Oslavů narozenin jí děti připravily v klubovně dobrovolných hasičů, bylo to pro ni překvapení. Všichni přejí mamince a babičce hlavně zdraví a spokojenost. Paní Bočková chodí každou středu mezi seniory do DPS, zde se jí líbí. Všichni jí přejeme vše nejlepší.

17. 11. 2018 oslavil 90. narozeniny pan **František Ajchler**. Pochází ze Stéblovic. Nyní bydlí s manželkou v Sobotce v DPS. Jsou zde spokojeni. Panu Ajchlerovi přejeme zdraví a pohodu.

27. 11. 2018 oslavila krásných 90 let paní **Jarmila Plecháčová** ze Sobotky, Spyšovské ulice. Stále soběstačná paní po-

chází z Dobšic. Má 1 dceru, 1 vnučku, která žije v cizině. Paní Plecháčová pracovala v ČSAD v Sobotce jako úřednice. Dále jako dispečerka v ČSAD v Mniřově Hradišti až do důchodu. Ráda cestuje a ráda čte, o vše má zájem. Paní Plecháčové přejeme zdraví, pohodu a spokojenost v celé rodině.

27. 11. 2018 oslavila 92. narozeniny paní **Zdeňka Fojtíková** ze Sobotky, Šolcovy ulice. Bydlí se synem. Stále usměvavá paní je spokojená. Má 3 děti a 3 vnoučata. Je ráda, když přijedou na návštěvu, má z nich radost. Paní Fojtíkové přejeme zdraví a spokojenost do dalších let – vždyt do 80 let předcvičovala v Sokolu.

Všem oslavencům přejeme vše nejlepší.

Hana Rulcová

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Dne 11. října zemřela ve věku nedožitých 89 let paní **Jiřina Samšiňáková**, rozená Horčíková ze Sobotky. Dne 16. října 2018 zemřel ve věku 47 let pan **Radek Baše**, rodák ze Sobotky. Dne 16. října 2018 zemřela ve věku 82 let paní **Marie Peterková**, rozená Roušarová ze Sobotky. Dne 22. října 2018 zemřel ve věku 88 let pan **Miroslav Mencil** ze Sobotky. Dne

23. října 2018 zemřel ve věku 69 let pan **Miroslav Nedvěď** ze Sobotky. Dne 24. října zemřela v požehnaném věku 94 let paní **Marie Donátová**, rozená Havlová ze Sobotky. Dne 29. října 2018 zemřela ve věku 78 let paní **Lidmila Růžičková**, rozená Novotná ze Sobotky. Dne 4. listopadu zemřel ve věku nedožitých 66 let pan **Josef Čtverák** z Mladějova. Dne 20. listopadu v požehnaném věku 94 let zemřela paní **Milada Petrnoušková** z Mladějova. Dne 22. listopadu zemřel ve věku 82 let pan **Vladimír Cvrček** ze Sobotky.

HOROLEZECKÝ KROUŽEK

Horolezecká stěna Sobotka zvažuje otevřít kroužky lezení na II. pololetí školního roku, začátek by byl v týdnu 4. 2. – 10. 2. 2019.

☛ Jednalo by se o 15 lekcí (1,5hod.). Podle zájmu a závazných přihlášek je možno otevřít více termínů naráz, v úvahu připadají termíny úterý – pátek.

☛ Děti I. stupně (7–11 let) – 13–14,30 hod.

☛ Děti 2. stupně (11–15 let) – 14,30–16hod.

☛ Teoreticky by se mohla věková skupina dětí okolo 11 roku věku prolínat, záleželo by na šikovnosti dětí, výspělosti atd.....

☛ Počet dětí ve skupině omezen (minimálně 6 dětí, maximálně 8), tzn., že kurz pod 6 dětí nebude otevřen, při zájmu v jednom termínu více jak 8 dětí platí pravidlo, kdo dřív přijde...

☛ Cena za 15 lekcí 1000,- Kč, placeno na začátku kurzu (zohledněny prázdniny a státní svátky)

☛ V ceně vstupné na stěnu, instruktor na 1,5hod., půjčení horolezeckého vybavení s výjimkou lezeček (sálová obuv vlastní)

☛ Přihlášky nejpozději do 15. 1. 2019

☛ Veškeré individuální dotazy zodpovíme na info@stenasobotka.cz

ADVENT V SOBOTCE

12. 12. 2018

15:00 **Vánoční jarmark** – koledy a prodej výrobků žáků ZŠ v Sobotce, náměstí Míru v Sobotce

15. 12. 2018

18:00 Adventní studio Šrámkova domu uvede představení s názvem „... hru v srdci zvonkovou“, vstupné dobrovolné, Městské divadlo v Sobotce

16. 12. 2018

10:00 **Živé jesličky** na náměstí Míru, Městské kulturní středisko Sobotka ve spolupráci s Vlastenecko dobročinnou obcí baráčníckou pro Sobotku a okolí

16:00 **Adventní koncert** „Vítej Jezulátko“ – varhany Ondřej Valenta, zpěv Eliška Josifová, Kostel sv. Máří Magdalény v Sobotce, vstupné dobrovolné

6. 1. 2019

17:00 **Novoroční koncert** – Musica Fortuna, Kostel sv. Máří Magdalény v Sobotce
Vstupné: 130 Kč – výtěžek bude použit na opravu lavic v kostele

Křest knihy Sobotecká lékárna – autogramiáda autorů
O. Bičištové a K. Bílka – foto: P. Pospíšil

Zámek Humprecht – koncert k výročí 100 let republiky
foto: P. Pospíšil

Sázení Lípy svobody v Čálovicích – foto: L. Jenček ml.

Svěcení zvoničky v Čálovicích – foto: L. Jenček ml.

Krásné prožití
svátků vánočních
a mnoho štěstí,
zdraví
a spokojenosti
v roce
2019

Zima v Sobotce – foto: Z. K. Marek

**MĚSTSKÝ PLES
SOBOTKA
9. 2. 2019 20:00
SOKOLOVNA
HRAJE NINE ORCHESTRA**

VSTUPNÉ: 150.-KČ PŘEDPRODEJ MIC: 120.-KČ
BOHATÁ TOMBOLA. PŘÍPITEK STAROSTY A PŮLNOČNÍ PŘEKYAPENÍ

NOVOROČNÍ KONCERT
**MUSICA
FORTUNA**

smíšený pěvecký sbor z Turnova

**6. 1. 2019 OD 17H
SOBOTKA
KOSTEL SV. MÁŘI MAGDALÉNY**

vstupné 130.- Kč
výtěžek je určen na opravu lavic

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA
A MĚSTSKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM
VÁS ZVE NA

**VÝSTAVU LEGA,
VLÁČKŮ A BETLÉMŮ**

DO MUZEA FRÁNI ŠRÁMKA V SOBOTCE.

VÝSTAVA JE PŘÍSTUPNÁ V OTEVÍRACÍ
DOBĚ MĚSTSKÉHO INFORMAČNÍHO
CENTRA DO 22. 12. 2018.

Městské kulturní středisko Sobotka,
Vlastenecko dobročinná obec baráčičká
a Základní škola v Sobotce Vás zve na

ŽIVÉ JESLIČKY

náměstí Míru v Sobotce 16. 12. 2018
v 10 hodin.

Všichni jste srdečně zváni!

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky – vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA, nám. Míru 3, 507 43 Sobotka
tel.: 493 571 618; e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz. Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová, redakční rada: Karol Bílek,
Jan Janatka, Marie Sekerová, Magdaléna Šrůtová, Radka Vokounová. Externí spolupracovníci Lubor Jenček ml., Ilona Jalovecká.
Grafická úprava a tisk: MS Polygrafie s. r. o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.
Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady Zpravodaje. Za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.
ISSN 12 12 – 7906; MK ČR E 11563. Uzávěrka dalšího čísla 25. 1. 2019.